

melamet yolu

Ocak 2023 | Sayı:1

Melamiliğin Tarihsel Süreci
Dünya'ya Gelişin Amacı
Kendinden Kendine
Allah, İnsan, Kur'an
Allah'a Dost Olmak
Melami Kimdir?
Ledûn İlmi
AŞK

MAKSAV

MAKSAV

ALTI AYLIK MELAMET YOLU DERGİSİ
BIANNUALLY MAGAZINE OF THE WAY OF MALAMAT

Ocak - Temmuz 2023 Sayı:1
January - July 2023 Issue:1

**Yayıncı Mustafa Altun İlim Kültür Sanat
ve Gelişim Vakfı İktisadi İşletmesi Müdürü**
Publisher on Behalf of the MAKSAV
Ahmet Tamer Erpak

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Responsible Editor
Yusuf Özal Karakaş

Genel Yayın Yönetmeni
Editor in Chef
Veli Yılmaz

Yayın Kurulu
Publication Committee
Mustafa Erkan
Veli Yılmaz
Leyla Özel
Hülya İnalkaç

Genel Koordinatör
Coordinator
Leyla Özel

Editör
Editor

Leyla Özel

Grafik Tasarım
Graphic Design

Selin Koç

Tasarım Araştırma Ekibi
Design Research Team

Aysu Kemaloğlu

Ece Erkal

İngilizce Çeviri
English Translation

Tuba Ercan

Meral Genç

İlayda Çetin

Müge Bülbül

Redaksiyon
Redaction - Copy Desk

Zeynep Güneş

Nilhan Erkan

Zeynep Yıldız

“Melamet Yolu” dergisinde yayımlanan yazı, fotoğraf ve çizimlerden yayıncının izni alınmadan ve kaynak belirtilmeden tam ya da parça alıntı yapılamaz.

Neither text, photographs nor illustrations from “The Way of Malamat “ magazine may be reproduced either in full or summary without acknowledging the source and without prior permission from the publisher

ISSN
2979 - 9384

Yayın Türü: Süreli Yayın
Type of Publication: Periodical

Yönetim Yeri Adres
Management Location
Cumhuriyet mahallesi İnkilap sokak 19/3 Kızılay/ANKARA

İletişim
Contact

bilgi@mustafaaltuniks.org
+90 532 781 71 47

melamet yolu

Allah'ın sanatı evren olup en önemli eseri de insandır.

Hayal hakikatin kılıfıdır. Kainat bu hayalle gerçekleşmiştir. Bu hayal insan bedeninde gizli bir sıfattır, gizliden zuhura çıktığında kesifleşir, yani hayal, görünmeyen ruhun bir kılıfıdır. Gerçek olan bu perdenin arkasıdır. Onun için Ledüniye İlmi bu arkadaki gerçeğin perdesini aralayarak, esas varlığın görmesine neden olur. Bireyin kendisini ve Rabbini tanıması ancak hayalden geçip, hak ve hakikate yani gerçeğe ulaştıran bir kamili kendisine musayip etmesiyle mümkündür.

MUSTAFA ALTUN

“KENDİNİ BİLMEK
İLİMLERİN EN
YÜCESİDİR”

MUSTAFA ALTUN

içindekiler

Önsöz	5
Mustafa Altun kimdir?	8
Maksav	14
Melamilğin Tarihsel Süreci	16
Melamet Nedir?	20
Mustafa Altun'un Eserlerinden	23
Bir Konu Bir Yazar	43
İlim ve Bir Ayet	64
Melamet Neşesiyle Erenlerden Bir Deyiş Bir Tevil	66
Sanat Penceresinden	70

melamet yolu

ÖNSÖZ PREFACE

Materializm ve şahsi benliklerin ön planda olduğu son 500 yılda, insanlar kendi hakikatlerinden uzaklaştı, bu düzen içinde tüm dinsel öğretiler de artan bir ivme ile yozlaştı, bu durum kendini tanımak isteyen, nereden geldiğini, kim olduğunu, niçin yaratıldığını sorgulayan akli selim insanları adeta bunalıma sürükledi ve sürüklemekte... Bu noktada dinsel öğretilerin hakikat boyutu örtülü kalıp, sadece şekilsel ibadet ritüelleri boyutu ön plana çıkınca emperyal, ben/ego merkezli batı medeniyetinde bilimin gelişmesi ile birlikte hakikat sadece maddenin özü olan kuantum seviyesi ve enerji merkezli ekoller yani yaşam koçu, karma vb ile tarif olunmaya başladı. Bu öğretiler takipçilerini geçici süreler tatmin etse de zaman geçince yine insanları bunalıma sürüklemekten öte gidemedi, zira sırdan haberleri yoktu...

Dolayısıyla manevi açıdan tatmin olmayan herkes bir arayış içinde ve huzura kavuşmak istemekte... Bu arayış, özünde kim olduğumuz, nereden gelip, nereye gidiyor olduğumuzun yani kendini tanıyıp, bilmenin arayışıdır... Bu arayışın önündeki en büyük engel ise dünya üzerinde bulunan her bir toplumu yönlendirmek ve yönetmenin en kolay ve etkili yolu olan hakikatin cahili aslından uzaklaştırılmış, dogmatik dinsel öğretilerdir. Çünkü, kişinin kendinden üstün bir varlığa olan inancı ve imanı toplumsal algıların ve yönetimin boyunduruğuna girmesini kolaylaştırır.

In the last 500 years, when materialism and personal egos have been at the forefront, people have moved away from their origins of truths, all religious teachings have been corrupted with an increasing momentum in this order. Unfortunately, this situation has almost driven even sane people who want to know themselves and question where they come from, who they really are, and why they were created is leading people into depression which is still continuing today.

At this point, when the religious dimension of truth remains covered and only the dimension of formal worship rituals appears. the development of knowledge in science in the ego-centred western civilization is being explained through quantum levels, such as life coaching and karma etc... and Although these teachings temporarily satisfy their followers, when time passes, they could not go beyond dragging people into depression, because these people are not aware of the hidden secrets... Therefore, everyone who is not spiritually satisfied is in search of peace and desires to find peace... This search is essentially the search for who we are, where we come from and where we are heading to know oneself. The biggest obstacle in front of this quest for a human being is the control of religious teachings since birth and so the ignorance of truth is the easiest and most effective way to direct, control and manage every society in the world.

Elbette bu da tüm dünyada iktidar sahiplerinin işine gelmektedir. Sonuç olarak Allah/god vb adı kullanılarak dünya üzerinde bulunan neredeyse her toplum maddi ve manevi olarak sömürülmektedir. Oysa dinlerin, özellikle de İslamiyetin esası, özü, sömürü, dayatma ve kişiyi kullanmadan çok uzaktır. İslamiyetin özü Allah'ı bilmek, tanımak dolayısıyla da kendini tanımaktan geçer. Bu nedenle de zanda, hayalde bir Allah'a taparak yaşayan, içlerindeki boşluğu hayali inançlarla doldurmaya çalışan her toplumun başta Türk toplumu olmak üzere ciddi bir silkelenişe ihtiyacı vardır.

Nasıl bir silkeleniş? Osmanlı döneminde, Selçuklu'dan itibaren başlayan tasavvuf ehli âşık velilerin yarattığı gibi bir silkeleniş. Kimlerdir bunlar? Hoca Ahmet Yesevi, Şems-i Tebrizi, Mevlana, Hünkâr Hacı Bektaş-ı Veli, Hacı Bayram Veli... Günümüze kadar bu tasavvuf ehli gibi olan, zevk ehli, aşk ehli veliler yaklaşık 500 yıldır büyük oranda örtülü kaldılar, ancak şimdi Cenab-ı Allah her 100 yılda bir zuhura getirdiği zamanın sahibi insanı kamili ile bu durumu yavaş yavaş tersine çevirmeye başlamıştır. Dolayısıyla bu değişim ile birlikte melamet ya da Melâmîlik hızla Türkiye ve balkanlarda tekrar yeni bir doğuşa başlamıştır vaktiyle Yahya Kemal Beyatlı'nın söylediği gibi ; "Melamet doğdu şarkın dört bir köşesinden". Sözü zamanla yine yerini bulacaktır...

Buraya kadar anlatılanlardan hiç şüphe yok ki akıl sahiplerine pek çok, soru ve cevap çıkmaktadır. İnsan-ı Kamil kimdir?

The belief of a person in his being superior to himself makes it easier for him to fall under the trap of social perceptions and control. Of course, this is in the interest of those in power of all over the world and as a result, almost every society in the world is exploited materially and spiritually by using the name Allah/God etc. However, the essence of religions, especially Islam, is far from exploitation, imposition and using of the person. The essence of Islam is to know Allah, and therefore to know yourself and for this reason, people who live by worshiping a God is in thought and imagination. Every society that tries to fill the void that's missing inside them with imaginary beliefs needs a serious shake-up, especially the Turkish society. What kind of shake-up? In the Ottoman period, a shake-up like that created by the Sufi lovers that started from the Seljuk period. Who are these people? Master Ahmet Yesevi, Şems-i Tebrizi, Mevlana, Hünkâr Hacı Bektaş-ı Veli, Hacı Bayram Veli... Until today, these Sufi people are people of pleasure, people of love, remained mostly covered /hidden for about 500 years, but now Allah Almighty gradually started to reverse this situation through the perfect human being, the owner of the time, which he brought to the fore every 100 years. Therefore, with this change in melamet or Melâmî culture began a fast new birth again in Turkey and the Balkans, as Yahya Kemal Beyatlı once said; "Melamet is born from the four oriental corners". His word will find its place again in time...

There is no doubt that from what has been told so far, many questions and many answers come to our minds. Who is İnsan-ı Kamil? What is melami? And first of all, who is man?

Melamet nedir? Ve en başta insan kimdir?
Melamet tüm dinleri kendinde birleşmiş, birleştirmiştir. Din, dil, ırk, tarikat, mezhep tanımaz. Taklitçi ve ezber bilgidenden uzak özden gelen hal ve ilim ile yaşanır. Bu bahsedilen soruların cevabı İnsan-ı Kamil'in manevi ameliyat masasına yatmakla başlar. Zira İnsan-ı Kamil'e biat Allah'a biattır. Çünkü İnsan-ı Kamil'de güç, kudret ve istek sahibi Allah'tır.

Cenab-ı Allah'ın habibi Hz. Muhammed sav ve onun ehlibeytine iyi bakmak gerek. İyi ahlakın özü ve Allah'ın temizleyici eli olan ehlibeyti 1400 yıl öncesindeki halleri ile aramak bizleri oyalanma bataklığından kurtarmaz. Esas olan şu an canlı olup, yaşayanları arayıp bulmaktır.

İşte bu dergi insanların hakikat ve marifet mertebelerinden haberdar olmaları, sevgi, aşk, muhabbet merkezinde olması gereken dindeki esas hallerin farkına varabilmeleri ve Hz. Muhammed Efendimiz'in öğrettiği dinin yayılması maksadıyla düşünülmüş ve yayınlama ihtiyacı doğmuştur. Bu noktada bizlerin önderi ve öğreticisi olan Pir Seyyid Mustafa Altun efendime niyaz eder ve bu derginin tüm insanlığa hayırlı olmasını dileriz...

The Melami path has united all religions in itself. It does not recognize any kind of religion, language, race, or sect. it does not come from any form of Imitation. This memorization is lived in the state of the person with new knowledge that comes from the core essence of the person, away from any previous knowledge he once knew. The answer to these aforementioned questions begins with lying on the spiritual operating table of İnsan-i Kamil. (The perfect human).

Therefore, pledging to the Perfect human being is like pledging to Allah. Because in the perfect human Allah is the owner of power, might and will. It is necessary to take good care of his beloved of Allah almighty Hz Muhammed and his family line. they were 1400 years ago the essence of good morals and has gone through the cleansing hand of Allah but this will not save us from the swamp of procrastination. The main thing is to be alive in the present moment and to find and seek the one who's still living. This magazine /journal helps people to be aware of the truth within the levels of ingenuity. It is to have an understanding of the basic states of religion that should be at the centre of love, affection and conversation, and to help the people of the Prophet (pbuh). It is for the purpose of spreading the religion taught by our Prophet Muhammad as the need for this publication arose.

At this point, we pray to His Excellency Sayyid Mustafa Altun, who is our leader and teacher, and we pray that this magazine will be beneficial to all humanity.

MUSTAFA ALTUN KİMDİR?

MUSTAFA ALTUN'UN HAYATI THE LIFE OF MUSTAFA ALTUN

Mustafa Altun , 12 Nisan 1934 tarihinde Erzincan'da doğdu. Hem anadan ve hem de babadan seyyid olup, soyu İmam Cafer Hz.leri ve Hz. Hüseyin, Hz.Ali (a.s) ile birlikte Efendimize (s.a.v.) dayanmaktadır. Söz konusu soyuna yönelik yaklaşık 4 sayfayı bulan bir seceresi mevcuttur.

Ailesi Horasan'dan Anadolu'ya göçlerin başladığı 13. veya 14. üncü yüzyıllar civarında önce Malatya'ya gelmiş, orada bir süre yerleştikten sonra Tunceli'ye geçmişler ve oradan da Erzincan'a yerleşmişlerdir.

İlkokulu Erzincan'da okumuş, bilahare Sivas Yıldızeli Öğretmen Okulunda yatılı olarak eğitim görmüştür. Sonrasında ise 19 yaşındayken Ankara Devlet Konservatuvarını kazanarak, eğitimine burada devam etmiş ve Devlet Opera ve Balesi üyesi olmuştur.

1962 yılında eşi Hüsniye hanım ile evlenmiştir. Evlendikleri sırada kendisi 28, Hüsniye anne ise 23 yaşındadır. Üç çocukları olur... Bu arada, bir yandan zahiri dünya işleri ile ilgilenmekte ama bir yandan da çocukluktan beri içinde var olan aşk ateşine ulaşmak için, vuslat için (sevgili, yani Kâmil-i Mürşit) arayışlarına devam etmektedir. Bu noktada Hazret ilk dersini de manada evliyanın büyüklerinden Hoca Ahmet Yesevi ve oğlu Haydari sultandan almıştır.

Mustafa Altun was born on 12 April 1934 in Erzincan. He is a sayyid from both mother and father, and his descendants are Imam Cafer and Hz. Hussein and is based on the Prophet (pbuh) together with Hazrat Ali. He has a genealogy of about 4 pages for his lineage.

His family first came to Malatya around the 13th or 14th centuries, when the migrations from Horasan to Anatolia began and after settling there for a while, they moved to Tunceli and settled in Erzincan.

He attended primary school in Erzincan, and then studied at Sivas Yıldızeli Teacher's School as a boarder. Afterwards, at the age of 19, he won the Ankara State Conservatory and continued his education there and became a member of the State Opera and Ballet.

He married his wife Hüsniye in 1962. He was 28 years old and Hüsniye mother was 23 when they got married. They have three children... Meanwhile, he was interested in external world affairs, but on the other hand, he continued his search for vuslat (that is, the perfect person) in order to reach the fire of love that has been in him since childhood. At this point, Hadrat took his first lesson from Hodja (Master/ Murshid) Ahmet Yesevi, one of the elders of the saints, and his son Haydari Sultan.

Bu dönemde sık sık şimdi Hamamönü dediğimiz mekândaki iki kahvehanede o vakit Ankara'da bulunan Alevi-Bektaşî meşrepli dedelerin bulunduğu ve sohbet yaptığı ortamlarda bulunur.

Zaman zaman istidadını fark edenler, kendisine intisap etmesi için davette bulunurlar ama "O" arayışına devam eder. Yine aynı dönemde Melami Mürşidi emekli Yüzbaşı Niyazi Efendi ile tanışır ve sohbetlerinde bulunur. Aynı şekilde Âşık Niyazi Efendi'den de davet alır, ancak icabet kısmet olmaz. Çünkü der "Cenab-ı Allah'ın takdiri" nitekim "Biz Niyazi Efendiyi tanıdıktan birkaç yıl sonra vefat etti."

Aynı dönemde zaman zaman Seyyid Fazıl Güvenç Hazretleri'nin sohbetlerinde de bulunur.

Bu arada bir vesile ile Makedonya'dan gelip, Manisa Turgutlu'da ikamet etmekte olan Melami Mürşid-i kamil-i Hasan Özlem Efendi Hz.lerinden haberdar olur. Zaten evvelden beri Melami meşrebi ilgisini çekmektedir, nitekim Melami süluku hakikatin zirvesi olup, zamanın İnsan-ı kâmilî de bu meşreptendir... Bu nedenle aradığını bulduğuna ikna olarak 1973 yılında 39 yaşında Hasan Özlem Efendi Hz.lerinin huzuruna çıkarak intisap eder. Sonraki yıllarda hayatı Ankara/Opera ve Turgutlu/Salihli arasında devam edecektir. Bir taraftan da boş kaldığı zamanlarda, Atatürk Lisesi ve Gazi Üniversitesi Müzik Bölümlerinde dersler vermektedir.

During this period, he is often found in the two coffee houses in what we now call Hamamönü, in environments where Alevi-Bektashi grandfathers who were in Ankara at that time lived and chatted. From time to time, those who realize his talent invite him to join him, but he continues to search for "He". In the same period, he meets and chats with retired Captain Niyazi Efendi, a Melami Master. In the same way, he receives an invitation from Âşık Niyazi Efendi, but is not destined to. He says, "God's will," as well as "He passed away a few years after we got to know Niyazi Efendi."

In the same period, from time to time he was also present in the conversations of Sayyid Fazıl Güvenç.

On one occasion, he learns that Hasan Özlem Efendi, the melami master, who came from Macedonia and resides in Manisa Turgutlu. The Melami disposition had been attracting his attention since before, and as Melami süluku is the pinnacle of truth, and the perfect human being of the time is of this disposition... Therefore, convinced that he has found what he is looking for, he enters the presence of Hasan Özlem Efendi in 1973 at the age of 39. In the following years, his life will continue between Ankara/Opera and Turgutlu/Salihli. On the other hand, he gives lectures at Atatürk High School and Gazi University Music Departments when he is free.

Ayrıca, bir vakit farklı bir mekânda bağlama kursları verdiğini ancak sonra efendisinin “kesrete çok düştün” ikazı üzerine, o mekânı kapattığını ifade etmiştir. Yani bizlere de sık sık ifade ettiği gibi sevdiği uğruna dünya menfaatinden vazgeçmiş, fedakârlıkta bulunmuştur. Hayat yolculuğu böylece devam etmekte iken, fırsat bulduğu her anda çocukları küçük olmasına rağmen otobüse, arabaya ne bulursa atlayıp sürekli efendisine gitmektedir. Ayrıca zaman zamanda efendi sohbet için Ankara'ya gelmekte, Ankara'daki sohbetler genelde Âşık Zeynep Arıcan Hanımefendinin evinde veya karı koca mühendis çiftlerin evinde ya da kendisinin evinde yapılmaktadır. Hasan Özlem Efendi Hz.nin Ankara'da olduğu zamanlarda birlikte Çankaya özellikle de Turan Güneş/Oran civarında çok yürüyüşler ile sohbetler yaptıklarını söylemiştir.

“Sevgili” ile baş başa, iç içe... kendinden kendine sohbetler....

Seyrû süluku boyunca efendisinin gerek Kayseri, gerek Merzifon ve gerekse de İstanbul'da yaptığı sohbetlere de sık sık katılmaya çalıştığını ifade etmiştir. İşte öylesine bir Aşk... Sözde değil özde... Hal böylece devam ederken Hasan Özlem Efendi Hz. vefatından kısa bir süre önce İstanbul'daki bir ihvanın evinde, kendisini orada bulunan 3 ihvanın şahitliği üzere İrşad ile görevlendirmiştir. Böylece irşad görevine başlamıştır. O günden bugüne de, bu görevini ifa etmektedir.

. He also stated that he once gave bağlama (saz instrument) courses in a venue, but then closed that venue after his master warned, "you have fallen into the worldly turmoil (desires) to much" . In other words, as he often expresses to us, he gave up his worldly interests for the sake of his beloved and made sacrifices. In other words, as he often expresses to us, he gave up his worldly interests for the sake of his beloved and made sacrifices.

While his life journey continues in this way, whenever he gets a chance, he always finds a way to see his master whether it be by bus or car even though his children were small. In addition, from time to time, his master comes to Ankara. The conversations in Ankara are usually held at the house of beloved Ms. Zeynep Arıcan, , or in the house of engineer couples or in his own house. He has said that When Hasan Özlem Efendi is visiting Ankara they would often go for walks together to cankaya, especially to turan gunes/ oran and have talks and conversations there.

“To be with your beloved one on one is like having a talk to yourself”

He stated that he often tried to participate in the conversations his master had in Kayseri, Merzifon and Istanbul during his journey. Here is such a love... Not in words but in essence...While the situation continues like this, Hasan Özlem Efendi, before his death, assigned himself to Irshad in the house of a brotherhood in Istanbul, with the witness of three brothers who were also there. Thus, he started his guiding his duty and has been performing this duty ever since.

İrşad vazifesine bu süreç ile 1996 yılında başlayan Hazret, 2000 yılında Operadan emekli olmuştur. Emeklilik ile birlikte ise, tüm gücünü ihvanını irşad etmeye ve ayrıca tasavvufi eserlerini yazmaya vermiştir.

Yayımlanan eserleri :

1. Hakikate Ermek
2. İlmin Hakikati
3. Ölmeden Evvel Ölmek
4. Diriliş
5. Hiç
6. İnsan ile Şeytan Arasındaki Diyalog
7. Tevhid Sohbetleri
8. A'nın Nuru
9. Esrar-ı Nokta
10. Kendini Tanı
11. Dying Before You Die*

Ayrıca biri Türkçe biri de İngilizceye çevrilmek (Diriliş-Resurrection) üzere olan iki kitabı da basım aşamasındadır.

*Ölmeden Evvel Ölmek Dying Before You Die) kitabı İngilizceye çevrilmiş ve okuyucusuyla buluşturulmuştur.

Seyyid Mustafa Altun who started his guidance of duty in 1996 retired from Opera in 2000. Along with his retirement, he gave all his strength to enlighten his followers and also to write his mystical works.

Published works:

1. Reaching the Truth
2. The Truth of Science
3. To Die Before You Die
4. Resurrection
5. Nothing
6. Dialogue Between Man and Satan
7. Tawhid conversations
8. Divine light
9. Secret points
10. To Know Yourself
11. Dying Before You Die*

In addition, a book is in the process of publication and the book Dying Before You Die has been translated into English.

MAKSAV

MUSTAFA ALTUN İLİM KÜLTÜR SANAT VE GELİŞİM VAKFI

VAKFIN AMACI

İnsanın önce birey olarak kendini tanıması ile ilgili öz bilgisi ile birlikte istidat ve yeteneklerine yönelik niteliklerinin açığa çıkarılması konusunda algı, idrak ve vizyonunun geliştirilmesi ve böylelikle ülkenin gelişimine katkı sağlanmasıdır. Eğitim, kültür, bilim, sanat, sağlık alanlarında yenilikçi yaklaşımlarla değişim ve gelişim sürecine katkı sağlamaktır. Bu kapsamda; ilmin hakikatine ve insanın özüne yönelik insanın önce kendini tanıması konusunda birçok eseri yayınlanmış olan Mustafa ALTUN'un gayesinin ve eserlerinin anlaşılabilmesi, yayılabilmesi konusunda ulusal ve uluslararası boyutlarda bilimsel, kültürel ve sosyal alanlarda araştırmalar yapmak çalışmalar yürütmek, eğitimler, konferanslar, kongreler, sempozyumlar fuar, sergi vb. organizasyonlar düzenlemek, kültürel ve sanatsal faaliyetlerde bulunmak, insan ve hayat kavramlarının özüne inerek insanın kendini bilmesi ve tanıması yönünde çok yönlü araştırmalar yapmak, yapılan çalışmalarını desteklemektir. Eğitim öğretim kurumları ve bunlara bağlı birimler, uygulama ve araştırma merkezleri açarak belirtilen amaca hizmet etmektir. İnsanın özündeki niteliklerini açığa çıkarabilecek yenilikçi yaklaşımlara yönelik çalışmalar yapmak, bireyin her alanda yaşam kalitesini arttırmak ile başlayarak, topluma çarpan etkisiyle yayılan sürdürülebilir bir değişim ve gelişim sağlamak, aynı amaçla kurulmuş resmi ve kâr amacı gütmeyen özel kurumlara yardımcı olmaktır.

MAKSAV

VAKFIN MİSYONU

İnsanın önce birey olarak kendini tanıması ile ilgili öz bilgisi ile birlikte, istidat ve yeteneklerine yönelik niteliklerinin açığa çıkarılması konusunda algı, idrak ve vizyonunun geliştirilmesi ve böylelikle ülkenin gelişimine katkı sağlanmasıdır.

VAKFIN VİZYONU

Bilimsel, kültürel ve sosyal alanlarda çalışmalar yürütmek, eğitimler, konferanslar, kongreler, sempozyumlar düzenlemek, kültürel ve sanatsal faaliyetlerde bulunmak, insan ve hayat kavramlarının özüne inerek insanın kendini bilmesi ve tanıması yönünde çok yönlü araştırmalar yapmak, yapılan çalışmalarını desteklemektir.

MAKSAV misyonu, vizyonu ve amaçları doğrultusunda bu güne kadar Mustafa Altun'un gayesinin ve eserlerinin anlaşılabilmesine, ilminin yayılabilmesine yönelik Kitap Tanıtım Günleri, Söyleşiler, Eğitimler düzenlemiştir. Ayrıca yurtiçinde düzenlenen Melamet konusundaki çeşitli sempozyum ve etkinliklere destek olarak faaliyetini sürdürmektedir. Bunun dışında toplumda girişimciliği yenilikçiliği ve düşünce yapısının gelişmesine ve farkındalığın artmasına yönelik kültürel ve sosyal projeleri hazırlayarak destek programlarından yararlanma çabalarını da sürdürmektedir.

Mustafa Altun'a ait 10 türkçe 2 ingilizce olmak üzere yayınlanan 12 adet eserin tanıtım ve satışı da vakfın iktisadi işletmesi tarafından yürütülmektedir.

Vakıf web adresi : www.mustafaaltuniks.org

**Mustafa Altun İlim Kültür Sanat ve Gelişim Vakfı İktisadi İşletmesi
web adresi: www.maksav.org**

maksaviks | kendinitani | knowthyself

www.maksav.org

MELAMİLİĞİN TARİHSEL SÜRECİ

Dokuzuncu yüzyılda Horasan'da ortaya çıkıp, özellikle Nişabur'da yayılan ve etkisini günümüzde de sürdüren Melâmiliğin tarihsel gelişim süreci, yaşanan çağın gösterdiği toplumsal özelliklere göre, genel olarak üç ayrı devirde ele alınır.

1. Melâmîyye-i Kassariye Devri: Birinci dönem Melâmî Piri Hamdun Kassar Hazretleri ile başlamıştır. Hazret Melâmiliği şöyle tanımlar:

“Melâmî, batınında bir iddiası, zahirinde de yapmacık ve riyası olmayan, Allah ile aralarındaki sırdan, mahlûkat bir tarafa, kendi zahiri kimliğinin bile haberdar olmadığı kimsedir.”

İbn-i Münazıl, Abu Ali Muhammed Essafaki, Ebu Osman Hıyri, Zinnun-u Mısri, Beyazıd-ı Bestami, Cüneyd-i Bağdadi, Şems-i Tebrizi, Mevlâna birinci devre Melâmîleri arasında yer alır.

2. Melâmîyye-i Bayramiye Devri: Anadolu'da Hacı Bayram Veli ile başlayan ikinci devre Melâmîlere “Bayramiler” veya “Bayrami Melâmîleri” denir.

İkinci devre Melâmîleri ortaya çıkış nedenleri gibi, yaşantıları ile de ilk devre Melâmîlerinden farklıdır. İlk devre Melâmîlerinde riyazat, çile, mücadele

konularında uygulamalar çok sert ve kesinken, ikinci devre Melâmîlerindeyse daha çok hoşgörü ve cemel hâkimdir.

Ömer Sikkini Hazretleri, Göynüklü Selahattin Tevi, İnce Bedrettin, Akşemseddin, Mehmet Bican, Ahmet Bican ikinci devre Melâmîlerindedir.

3. Melâmîyye-i Nuriye Devri: Üçüncü devre Melâmîliği 19. asırda Osmanlı İmparatorluğunun Rumeli eyaletinden yayılmıştır. Bu dönemde Melâmet Pir Muhammed Nurul Arabî Hazretleri tarafından sistemleştirilerek taliplilerine makamlarla “Mesleki Resul” olarak anlatılmıştır. Bu özelliği ile birinci ve ikinci devre Melâmîliğinden ayrılır. Husuli Maksut Efendi, Hasan Fehmi Tezdoğan Efendi, Hasan Özlem Efendi, Kuşadalı İbrahim Efendi, Atatürk, Arabacı İsmail Efendi, Abdurrahim Fedai Hz.leri, Hacı Hulusi Maksut Efendi, Ahmet Kumanlıoğlu Efendi üçüncü devre Melâmîlerindedir.

4. Günümüz modern çağ ya da Melâmîyye-i Altuniye devri: Günümüz modern çağına baktığımızda, özellikle zahir âlem dediğimiz avam dünyasında, tasavvufa olan ilginin arttığı gözlemlenmektedir. Lakin hakikat yolunun sahte önderleri de tasavvufa duyulan ilginin artmasına paralel olarak çok miktarda artmıştır.

Özellikle Melâmetin son 30 yılda geldiği nokta gözlemlendiğinde, Hazreti Pir'in anlattığı yoldan uzaklaşmalar olup, Melâmîlik birçoklarınınca adeta tarikat düzeyine hapsedilmiş, hatta Melâmîliğe özel sesli ve sessiz zikir ile halka zikri dahi tarikat düzeyinde ritüeller haline dönüşmeye başlamıştır.

Bu kapsamda, kendini Melâmî olarak tanımlayan geniş kitlelere bakıldığında, bazılarının kendisini "Terk Melâmîsi" olarak tanımlayıp şeriatın temeli ve direği abdest ve namazı dahi terk ettikleri görülmektedir. Bizim abdestimiz alındı, namazımız ilmi ezelide kılındı vb. kelimeler ile ferdiyet makamından söz etmektedirler. Böylece hakikatte zındıklık ile şirk arasında dolanıp durdukları rahatlıkla gözlemlenebilmektedir. Hatta bu zümrenin etkisi ve modern çağın internet, sosyal medya vb. araçlarının katkısıyla mürşid ile salık arasında sır olarak kalması gereken meratib-i tevhid bilgilerine rahatlıkla ulaşılabilir. Böylece mürşide tabi olmadan okuyarak ilmi ledun bilgisine kavuşulabileceği hatalı algısı oluşmaktadır. Elbet böylesi algıların zulmani olduğu kuşkusuzdur. Öyle ki iblisten daha âlim kim vardı? Öyle değil mi? Dolayısıyla, sözde Melâmî kılıfını kullanan, ezber, taklit bilgileriyle nefsleri bir kâmil terbiyesinde ruha yükselmeden sadece nefsi emmareleri güçlenen söz konusu kişilerin sayıları, her geçen gün artmaktadır. Böylelerine baktığımızda, ilk aşamada kelimeleri kulağa güzel gelir, lakin azıcık kuyruklarına basınca nefsi emmareleri hemen ortaya çıkar.

Bunlar Münafikun-4 ayetinde: "Onları gördüğün zaman kalıpları hoşlarına gider, konuşurlarsa sözlerine kulak verirsin, onlar sanki duvara dayanmış kütükler gibidir. Her kuvvetli sesi kendi aleyhlerine sanırlar. Onlar düşmandır. Onlardan sakın! Allah onları kahretsin. Nasıl da Hak'tan yüz çeviriyorlar." Ayetine mazhardırlar. Kendilerinin Melâmî olduğunu savunurlar, ancak gözlerinin içine girsene senin kim olduğunu anlayamazlar. Kısaca Melâmî meşrebinde son 30 yılda bir yozlaşma söz konusu olup, işte bu ahval üzere 2003 yılında zamanın insan-ı kamil-i olma rütbesi ile taçlanan Pir Seyyid Mustafa Altun Hazretleri devrin hâkimi ve Cenab-ı Hak'ın Zat'ına tam mazhar olarak Melâmet neşesini tekrar ayağa kaldırmıştır.

Bu kapsamda ,Hz.Pir'in sistematüğünü oluşturduğu meratibin temel yapısına dokunulmadan, bazı mertebe ve makamlardaki rabıtalara ile zikri daimî salıkların istidatlarına göre farklılaştırmıştır. Bundan amaç salikin hızla yol almasını sağlamaktır. Böylece Melâmet, hakikate ulaşmakta en kestirme yol olsa da, günümüzün modern ve hızlı çağında, çağa ayak uydurarak daha da hızlanmıştır. Bu hızlı yol alışta katedilen mesafe için gereken dayanıklılık ise testere zikrine verilen ağırlık arttırılarak sağlamıştır.

Ayrıca çağın gereklerine göre yeniden inşa edilen Melâmet yolunda, ferdullah sırrı ön plana çıkarılmıştır. Dördüncü devre Melâmîliğinin usul ve esasları ile ilgili detaylı bilgiler Pir Seyyid Mustafa Altun Hazretlerinin eserlerinde yer almaktadır.

EY İNSAN!
SEN BAŞKA NEREDE NEYİ
ARIYORSUN? KAYBEDERSEN
KENDİNİ ELBET BULURLAR SENİ.
ÇALIŞ, ARA, BUL KENDİNİ,
CEHALET SENİ KARANLIK
KUYUYA BENZETMİŞ. O
KUYUDAN ÇIKMAN İÇİN BİR
KUTSAL EL TUT Kİ SENİ
AYDINLIĞA ÇIKARSIN. BÜTÜN
BELALAR KENDİNİ VE RABBİNİ
BİLMEMEZLİKTE
KAYNAKLANIYOR...

MUSTAFA ALTUN

melamet yolu

melamet yolu
MELAMET NEDİR?

melamet yolu

MELAMET NEDİR?

Bir yaşama biçimi olan Melâmîlik bu haliyle tanımlanamaz, anlatılamaz ve kelimelerle kayıtlanamaz. Zira kelimelere sıkıştırıldığında, mânâ değerini kaybeder. Bu nedenle Melâmîliğin tarifi zordur, anlatılamaz yaşanır denilmiştir.

Ancak, arayanlara ya da nasibi olup da manasını tam idrak edemeyenlere anlatmak adına Arapça “levm” kökünden gelen kınamak, kınanmak, ayıplamak anlamlarını taşıyan Melâmet ya da Melâmîlik bir tasavvuf, tarikat ekolü olmaktan çok bir yaşayış biçimidir.

Şeyhül Ekber Muhyiddin-i Arabî Hazretleri “Fütûhat-ı Mekkiye” isimli eserinde Melâmîlik ve Melâmîler hakkında şöyle der:

“Allah’ın izniyle Melâmîler ki bunlara Melâmetiler de denir. Bu ad dahi, lügat yönünden onları tanımlamak için zayıf bir kelimedir. Bu gibiler, Allah yolunun efendileridir ve önderleridir. Bütün âlemin tek Efendisi bunların arasındadır. İşte o büyük Efendi de Resûlullah (s.a.v) Efendimizdir. Eşyaya Allah’ın baktığı gibi bakarlar... Gereğçeleri birbirine karıştırmazlar...”

Melâmîler, haklarında şu kudsi hadis söylenmiş topluluktur; “Benim Veli kullarım; benim özel kubbelerim altında gizlidir ve onları benden başkası tanımaz.”

Melâmîlik “Meslek-i Resul” olarak tanımlanır. Melâmîlikte taassup yoktur. Kalıplaşmış adetler, kurallar benimsenmez. Melâmî her türlü şartlanma ve kalıplardan kurtulmuş “Dem bu demdir, dem bu dem” hakikatini hal edinmiş insandır.

Melâmîlikte tefekkür ibadet niteliğindedir. Onun içindir ki Melâmîlikte şekil değil “öz” aranır. Her şey insana doğru ve insan içindir.

Melâmîlikte taç, şeyhlik, hırka, tekke, zaviye, ayin yoktur. Makam bilinci ve halleri ile yaşamak esastır. Muhabbet çok önemlidir. Zira muhabbetten Muhammed (s.a.v.) doğar hakikati mevcuttur. Tarikatlarda olduğu gibi çeşitli ibadet ritüelleri, tören vb. tarz uygulamalar yoktur. Melâmîler kendilerini tarife yanaşmadıkları gibi kendileri hakkında söylenenlerle de ilgilenmezler. Zira her şey “an”da olup bitmektedir ve asıl olan “an”ı yaşamaktır...

Atakan Yılmaz - Yusuf Özal Karakaş

MUSTAFA ALTUN'UN ESERLERİNDEN

Dünya nedir? Ahiret nedir?	24
Ledun İlmi	25
Allah - İnsan - Kur'an	26
Kendinden Kendine	27
Allah'a Dost Olmak	28
Allah'ın Rahmetinin Kalbe Yerleşmesi	29
Melami Kimdir?	30
İlahi Aşk'a Düşenlerin Hali	33
AŞK	35
Allah'ta Fani Olmanın Önemi	36
İbadetten Maksat	37
Dünya'ya Gelişin Maksadı	38
Gerçek Mü'min	40

melamet yolu

DÜNYA NEDİR? AHİRET NEDİR?

Dünya nefis âlemidir. Ed dünya mezra'atül ahira / dünya ahiretin tarlasıdır. Burada ne ekersen, ahirette onu biçersin anlamını taşır. Burada çavdar ekersen çavdarı, darı ekersen darıyı, buğday ekersen buğdayı, diken ekersen dikenini biçeriz. Gül tohumu ekersen güle alırız. Kısacası hayır olursa hayır görürüz. Şerrin insanı olursak da şer görürüz. Bu sözümüzü şöylece kanıtlayalım; Zilzal Suresi'nin 7. ve 8. ayetlerinde :”Femen ya'mel miskâle zerretin heyran yerah(u). Ve men ya'mel miskâle zerretin şerran yerah(u).” “Artık kim zerre ağırlığınca bir hayır işlese onun mükâfatını görecektir. Kim de zerre ağırlığınca bir kötülük işlese onun karşılığını görecektir.” buyurulmuştur. Her insan kendi inancı üzerine haşrolacaktır. Hangi yaratılış üzerine halk olunduysa, o yaratılış üzere dirilecektir. Cenab-ı Allah, niçin ve hangi maksat üzere bizleri yarattığını mukaddes kitabı Kur'an'da belirtmiş ve bunun açıklamasını da beşer üstü olan Peygamberimiz a.s'ın mübarek lisanlarından bizlere nakletmiştir. Cenab-ı Allah'ın “tekvin” sıfatına baktığımızda, O'ndan başka mutlak olan halk edici olmadığını görürüz. “El musavvir” esmasıyla da renksizliğe renk vermektedir. Cenab-ı Allah, Peygamber Efendimizi vesile kılarak, göz alıcı ve cazibesıyla göz kamaştırıcı olan renkler âleminde renksizliğe, yani kesafetten letafete doğru yönelmemizi sağlamaktadır. Karmaşık, sayısız çelişkilerden ibaret, aklın ve gözün yanılmasına neden olan herşey geçicidir, fakat Allah'ın mübarek vech-i ilahisi (yüzü) kalıcıdır.”Küllî men aleyha fanin ve yebkavechü rabbike zül celali vel ikram”

ayeti ışığında anlaşılıyor ki, hiç bir yaratık ve insan Allah'sız herhangi bir şey yapamaz. Her iş, Allah'ın varlığı ve iradesiyle vücut bulmaktadır. Nehirleri ibret gözüyle seyrettiğimizde, aslında uzaktan sabit, hep aynı gibi görünen o nehirde bir akıntının bulunduğu, eski suyun gidip yerine daim suretle yeni suyun geldiğini görürüz. Bu öylesine çabuk olmaktadır ki, gözümüz o akıntıyı algılamak yerine, nehri olduğu gibi mülâhaza ediyor. Yine musluktan akan bir suyu düşünün. Uzaktan bakıldığında bir su sütunu gibi görünür, ama bir an için gördüğün su ile ikinci anda gördüğün su aynı değildir. Çünkü çeşmeden devamlı akan bir suyun değişimi vardır. Cenab-ı Allah'ta böylece her yarattığını göz açıp kapayıncaya kadar geçen zaman içinde daima yenilemektedir. İnsan vücudundaki hücrelerin bile yedi yıl içinde tamamının yok olup, yerine yenilerinin geçtiği belirtilir. Bu olaya “ daimi değişim nazariyesi” denir. Nehirler akıntılarıyla ve coşkulu ihtişamlarıyla nereye koştuklarını ve nereye kavuşmak istedikleri gibi kendilerini de bilmemektedirler. Ancak,” fe salli li Rabbike venhar,” ‘O halde Rabbin için namaz kıl, kurban kes” diyen Kevser Sur'esinin getirdiği derin manaya baktığımızda, her şeyin, Allah'a akıp gittiğini görürüz. Hiç bir yaratık bu sırra akıl erdiremez. Onu harekete maksatlı hale getiren, doğru gidişe irade eyleyen bizzat kendi zatının isteğidir. Yaratmış olduklarını yine kendi bilir, kendi yönlendirir, hangisinin istidadı neye uygunsu oraya çeker. Her insan dünyada kendi amelinden, işlediğinden sorulacaktır.

LEDUN İLMİ

Tasavvuf ilmi felsefî bir ilim değildir, hâl (öz, gönül, ruh) ilmidir. Bu ilmin öğretisiyle ve yaşamıyla Hakk'a varılır. Kâl(söz) ilmi dünyadandır. Önemli olan gönül ilmidir. Tevhid ilmi başka bir ifadeyle ledûn ilmi, ab-ı hayat ilmidir. İnsan ölmez, bu bir ölümsüzlük ilmidir. Bu ilim Allah'la olma ilmidir. Allah'ın emri olmadan kişinin hareketi yoktur, canı da yoktur. Ancak O'nunla zinde oluruz. Bu hikmet ilmiyle amel edenler, sureten insan oldukları gibi sureten de insandır. Zahir ilmi öğreniriz, sonrada başkalarına öğretiriz. Yani akıldan diğer akıllara, yani kulaktan diğer kulaklara gider. Fakat hikmet ilmi öyle değildir. O ölmeden evvel diğer bir ilimle olur. "Mutu kable ente mutu," "Ölmezden evvel ölünüz." Ebu Talibi Mekki'nin ilmi üçe ayırması:

- 1) Zahir ilmi : kulaktan kulağa ilim.
- 2) Bâtın ilmi : ehli olana söylenir.
- 3) Ne zahir ne bâtındır : O tamamen gizlidir. Âşıkla Allah arasındaki ilimdir. Rabbani ilhamdır. Hikmet ilmi bir nurdur. İzafî ilmin çıkış yeridir. İzafî ruhtan çıkıp arif olanın kalbine iner. Hikmet; doğruya, güzele, edebe, ahlaka, yalansız, riyasız, zinasız, dünyaya meyil vermeden Allah'a yönelmektir. Allah'a teslim olma, O'nun rızasına boyun eğmektir. Özü, sözü doğru olan, sırlı ve tevekkül yoludur. Halka güzel ahlakla yaklaşmak, yumuşak olmak, güler yüzlü olmak, kendinden ileride olan arife teslim olmak, büyüklere hürmet, küçüklere şefkatli olmaktır. Hikmeti ehlienden men etmek, ehline zulümdür. Hikmeti ehli olmayana söylemek, hikmete zulümdür.

ALLAH - İNSAN - KUR'AN

“Leyseki misli şey’un ve hüvel semiyul basir ve hüvel semii âlim.” Hacı Bektaş-ı Veli, Hacı Bayram-ı Veli, Mevlâna, Peygamberden(s.a.v) itibaren geçen Hakk dostlarının hepsi ALLAH-İNSAN-KUR'AN üzerinde bilgi irad etmişlerdir. Bu, insanın kendini ve yaratana bilme ilmidir ki, insanın kendini tanıması ancak ilmin özüne eğilmesiyledir. Zahir ilimden, batın ilme geçmekle hem kendinin ne olduğunu, hem de yaratanın kim olduğunu bilmiş olursun. Bunların hepsi Hakk'ın bilge olan Veliliğiyledir. İnsanın bir fiilin kendini ve kendindeki fiillerle yaratmasını şu ayetlerle anlıyoruz. “ Vallahu halâkakum vema tâmelun” Allah sizin fiillerinizi yarattığı gibi sizi de yarattı. Bu ayetten sonra biraz düşünelim; Ayetin bize telkini nedir? Bu ayetteki esrar cümle mahlûkatı kapsamına almıştır. Bundan sonra medh ü sena bir insana mı, yoksa Allah'a mı yapılmalı? Her isim ve o ismin mazharı olan insan ister peygamber, ister veli, isterse enbiya, evliya olsun bu mazharlarda ve isimlerinde mevcut kim? Cahil insan kendini ve Rabb'ini tanımaz bir kimsedir. İşte bu kimse, şayet kendindeki esasa akli ermiyorsa, hem akıldan noksan hem kör hem sağırdır. Erenler, Allah'ın İnsanlık âleminin yaratma hikmetini yine Veli esması ilmiyle Allah'ın öğretisiyle bilir ve bildiklerini de Allah'a teslim ederler. Allah bütün mazharlardan bilen, irad eden, irade eden, gören, işitenin esası benim dediği halde, yine maalesef konuşmacılar, araştırmacıların bi külli insanın her şeyi kendinden yaptıkları, başarıların insana yüklendiği, methiyenin insana izafe edildiği, her güzeli ve her

olumsuzlukları insandan bilmeleri ve görmeleri, acaba Allah'ın sözlerine ve ayetlerine ters düşmüyormu? Veliler acaba Allah'ın ilmi olan tevhidini, yahut ledduniyetini, bu insanlara nasıl öğrettiler? İnsanın, Rabb'ini kendi mazharında bilip, bilme hikmeti sadece kendilerine mi mahsus, yoksa seni baştan aşağı yaratmış olan Allah'a mı? Cenab-ı Allah Kur'an da “Len tenalül birre hatta tinfuku ve mimma tihibune” ayeti gereği siz sevdiğinizden vazgeçmedikçe, İnsan'ı meth ettiğiniz sürece bana ulaşamazsınız. Bizler Allah'ın bu ayetinin tam tersine peygamberleri, velileri, evliyaları, evlatlarımızı, babalarımızı, analarımızı, bir hayvanı, çiçeği vs. şeyleri göklere çıkartıyoruz. İşte bu sevgiler Allah'a tahsis edilmeli. İnsan-ı Kâmil tanınmazsa, tanıtılmazsa böylece sevgilerin tümünde şirke girmiş oluruz. Cahiller kendi hadis olan varlıklarında Cenab-ı Allah'ın varlıklarına örtü olduklarından dolayı ismi kâfirdir. Çünkü kâfirlere kendi amelleri süslü gösterildi. Bu ayet onların halini anlatmaktadır. KÂFİR'İN anlamı: ilmi hakikate göre hakikatten haberleri olmayan ,kendi geçici görünen varlıklarıyla hakkın varlığını örten demektir. Bu bahsi geçen insanlar kendi suretlerini ve başka suretleri görerek kendilerini ve gerekse karşı unsurları kendilerinin benzerleri görürler ve ayrıca bunlara suretperest ismi verilir. Cenab-ı Allah görünen bütün kullarında en yüce varlık vasfıyla tecelli etmiş, buna rağmen hadis olarak gördüğümüz yaratıklarda kendi karışmaksızın münezzehtliğini korumuştur.

KENDİNDEN KENDİNE

ALLAH bütün mazharlarda ef'ali, sıfatları ve zatı itibari ile bilinmekliğini murat ettiği gibi sayılanların hepsinde kendi mülkü olduğu için yine kendi zevk alır. Çünkü esma, asar, fiil, sıfat ve vücudunda tek olan kendidir. Bizler kesret aleminde kesret yapımızla görüldüğümüzden dolayı kendimizi varlıkmiş gibi zanlara kaptırmaktayız. Kesret aleminden vahdet alemine döndüğümüzde, dış görüntünün Allah'ın iradesi olan gizli alemden olduğunun gerçeğine vasıl oluruz. Esmalardan, sıfat ve fiillerden tecelli eden tek ZAT'tır. Zat'ın tecellisi ile kesret kendini çeker. Güneşin başka yere aktığı kesretin gidişiyle karanlığa bıraktığı mucizevi bir olay gibi. Kesret gidince vahdet dost olan aşığı arifle Vuslat etmeye başlar. Bu tecellide aşık ve maşuk sessizdir. Kelam yok. Sadece zevki müşahede görüş ve bakış vardır. Abdiyet, mabudiyet, ibadet birleşerek ortada fark bırakmaz. Aşık, maşuk bir olur. Seven, sevilen, Sevişen aynıdır. Zevk Allaha ait olur. KENDİNDEN KENDİNE KENDİ İLE GÖRÜNÜR.

Bu satırları okudunuz fakat birşey anlaşılmadı. Neden ? Mevlana'nın yaratan ile Vuslatı nasıl oldu diye merak etmişsinizdir. Onun için bu konuyu azda olsa anlamanız bakımından biraz açalım. Cenabı Muhammed hadisinde "Halakallahu Ademe ala Suretihi" diyor. Bu ne demektir. "Allah kulu Muhammedi (s.a.v.) kendi manevi suretinde yarattı" buyuruyor. Anlaşıyor ki Cenabı Allah insandan kendini bilip tanıdı. Yarattığı insan unsuruna tenezzül ederek o unsurdan BEN dedi. O'nun Ben dediği bütün yaratıkların mazharında fiilleriyle, sıfatlarıyla, esmalarıyla ve BEN olan Zati tecellisiyle kendinden başka kimse kalmaz.

Kendi suretinde yarattığı adına ADEM dediği Adem'in mazharında kendini münezzeh eyleyerek, görünen Ademden kendi varlığını ilan etmiştir. Varlık iki değil, yönsüz olarak KENDİDİR. O'nun varlığının ne ötesinde ne berisinde asla bir varolan yoktur. Bütün ağaçların filizlenip, dal budak olup yaprağa bürünmesi sadece bir çekirdeğe bağlı. Çekirdek bir olmasına rağmen ağaçlarda, gelişmelerde, meyvalarında çeşitlilik gösterdiğini görüyoruz. Kimisi acı, kimisi tatlı, kimisi ekşi, kimisi mayhoş. Görülüyor ki bir su ve bir çekirdek olmasına rağmen hepsinde çeşitlilik arz etmektedir.

Fakat çekirdek bir. Cenab-ı Allah Zatı yönünden bir çekirdek durumundadır. Fakat letafeti bakımından yaratıklarını kendisine suret etmeden görünmez. Dikkat edilirse görünen suret elbiseleridir. İçindekinin ne olduğunu göremiyoruz. Baktığımız herşey zahir. Zahir yönlerin görüntüsüyle misaller, tahminler, kıyaslar, hayaller, suretlerle olduğunu görüyoruz. Suret gibi gördüklerimizin cümlesi katkısız olarak, bir ağacın damarlarla ayakta durduğu ve o ağaçta bütün niteliklerin görüldüğü gibi... işte insanın görüntüsü de o ağacın nitelikleri gibidir. Dışarda gördüklerimiz hayaldir. Gerçek ise hayal elbisesine bürünmüş. Perde gerisinde oynatan. Hareket ettiren. Güç kuvvet sahibi ZAT olandır. Bütün yaratıklarda zat olan kendisidir. ZAT olmazsa hiçbirşey olmaz. Zat, sıfat, fiil ve esma sahibi Allah, zatının tecellisi ile insanın hayali görünen görüntüsüne tecelli ettiği zaman şu olayla karşılaşırız.

Bakara süresi 2-282 de;

"Allah'tan korkun Allah size ilim öğretiyor ve Allah herşeyi bilir."

Allah'tan korkmak ve O'nun bize öğrettiği ilim kendimizi ve bizi yaratanı öğrenmek içindir. Kendine şirk koşmama ilmildir. Her fiilde fail olanın işlerini ona bırakırsak, bizim şirk koşacak neyimiz kalır? Cemal ve Celal işlerin işleyicisinin... hayat ve ilmin iradeti kendisi ve kendinden olan... Bize yakınlığının yakınlığını ayetle bildiren yüce varlık kendi kalbimizi uyarmamızı ve nefsi-i emmaremize öğüt vermemizi salık vermektedir. Nefsi emmarenin bize galip gelmesine müsaade etmeyeceğiz. Ona Allah'ın öğütlerinin telkinini kabul ettireceğiz. Ki yaptıklarına pişman olup, nefsi levme dönüş yapsın. Bu öğütler ile gıdalanan levvame Nefs mülhime adını aldığı anda geri dönüp baktığı gördüğü halinden utanarak, bir daha oralara inmekten imtina ederek, yaratana muti olur. Artık yaratan ile sıcak ve yakın bir haberleşme başlar. Kalbi ilham kaynağına dönüşür.

Aynı nefsi emmare mertebe mertebe yükselerek nefsi mutmainneye çıkar. Tatmin olmuş nefse dönüşerek Allah'ın rızasına kavuşup, cennete davet edilir...

Mustafa ALTUN Hz...

Diriliş kitabından.

ALLAH'A DOST OLMAK

Hz. Allah'a dost ve habib olmak ancak Hz. İbrahim'in ve Hz. Muhammed'in(s.a.v) izinden yürümektir. Bakın aşkın biri şöyle diyor; Âşık maşukunda yok olmayınca, maşukunu sevmiş olamaz. Bunun haricinde kim Allah'ı seviyorum diyorsa, yalan söylemiş olur. Şayet seven bir kişi Allah'ın arifiyetiyle arif olmuş, leduni zevklere tam ermiş bir kâmilden, Aşk ve İlim öğrenimi görmemişse Allah'a âşık olamaz. Nasıl âşık maşukunda yok olup, maşukunun varlığı ile var olmaz ise, ne kendini ve ne de Rabbini bilir. Evvela maşukunda yok olması lazım. Bilahare sevdiği maşuku sevende tecelli eder. Fani olmuşta, maşuk varlık âlemine çıkararak "işte ben senin Rabbinim" hitabı duyulur. Yaratılan bedende Yaratan bütün haşmetiyle seslenerek, "Limenil mülk-ül yevm" (Mülk kimin bugün) Sevende ses yok. Yine Maşuk "lillahil vahidil kahhar." (Her şey kahredici Allah'ındır) hitabını kendi kendine buyurur. Hazreti İbrahim'e musallat olan nefsul emmareye mazhar olmuş, Nemrut Hz. İbrahim'in imtihanı idi. Nefsul emmare denilen Nemrut'un emirlerine karşı çıktı. Herkesin celal gibi gördüğü tecelli, aslında Hz. İbrahim için cemaldi. Kendindeki yanlış, eğriyi, emreden nefsin hükmünden kurtulan, Allah'ın emirleri yönüne yüzünü çeviren, Hz. İbrahim'in emmare olan celali, cemale dönmüştür. Nemrut dürbünle, İbrahim Hz.nin ahvalini gözleyerek, uzağı yakına getirdi. Bu yakınlık fiili yakınlık idi. Fiili tecelli yakına gelince Nemrut'ta yakını görme

hâsıl oldu. Yakından halin görünmesi, Nemrut için lütuftu ama mucizeyi benliği örttü, sadece geriye hayali görüntüler kaldı. Nemrut Hz. İbrahim'in nasıl bir mucize içinde olduğunu akıl, idrak edemedi. Şayet etmiş olsaydı, Allah'ın yüceliğinin karşısında, Hz. İbrahim'in Allah'ına secde edip, bütün yaptıklarına pişman olup tövbe edecekti. Fakat onun tövbe etmesini Allah irade etmediği için, durumu firavununkine benzetti. Allah'ın mucizelerini Musa'da gören Firavun, Musa'nın Allah'ına inandım diyeceği zaman hemen Cebrail ağzına çamur tıkadı. Çünkü çarkın böyle işlemesi gerekirdi. Kader hiçbir zaman değişmez. Her insanda bir firavun, bir Nemrut ve benzeri olan, inançsızlığı simgeleyen şeytaniyetler olduğu nişpette, savaşların ardı kesilmez. Bu nefis savaşları, dünyanın sonuna dek devam edip gidecektir. Buna ayrıca Hakk ile batılın savaşları denir ki, doğru kalp sahipleri eğrileri görüp şükretsiner diye. Ayeti Kerimede bu fikirleri teyit eden şu ayete bakalım "Ma esabeke min hasenetin feminallahi vema esabeke min seyyietin femin nefsike" (Size hayırdan ne gelirse Allah'tan, şer gibi bir şey olursa, o da nefsinizden olduğunu bilin.) Bahsi geçen her iki isteğin de, her iki fiilin de, Allah'tan olduğu fakat bir fark var ki, o ise kulun akli durumuna bırakılmıştır. Akıl kötülüğü kendine, iyi şeyleri Allah'a nişpet ettiğinde, akıl yahut kalbin, tenezzüle inmesi demektir ki, işte o zaman akıl yahut kalp sağlıklı demektir.

ALLAH'IN RAHMETİNİN KALBE YERLEŞMESİ

Allah'ın rahmetinin kalbe yerleşmesi; rahmetten gelen iyilik, merhamet, bağış kalbe düşerek kalp başlar Allah Allah demeye. Kalp çarkının devamlı Allah diye Allah'a dönmesi, kalp ufkunda Zat güneşinin doğmasıyla, Allah'ın zikrinin kalpte başladığını bu zikrin devamı neticesinde, bütün anatominin içine dışına yayılarak, vücudun her zerresi Allah sedasıyla inleyerek o kalp ve zerrenin, sedanın yayıldığı sesin lisanı halinden; " Efendim, Efendim? Söyle muradını maksadını arz et. Zat'ımdan muradın ne ise hemen vereyim. Zahirde ve gerekse batında senden ayrılmayan, senin göremediğin, duyamadığın seni yaratanını şimdi gör ve bil. İşte sana kendi cemalimin perdesi olan, senin örtü nişpetlerini alıyor, kendimi olduğu gibi sana gösteriyorum. Şimdi Zat'ıma cemalime doyasıya bak." Fesat olan kalpte kin, haset, tâmâ, riya, zina, şirk, gıybet, buğz her türlü melanetle birlikte, benlik,

senlik, bilgi üstünlüğü, madde hırsı, dünya tutkunluğu, kumar, içki, yalan, vs.gibi kötü sıfatlar ile çevriliyse, o kalbin ıslah olması mümkün değil. Bu kötü sıfatların cümlesi benliklerdir. Bu benliklerin cümlesi insanda yeri olan kötü fiillerdir. Böylesi fiillerin ve kötü sıfatların olmalarının sebebi, kişinin temelindeki istidatlardandır. Kişinin bu fiili sıfatlardan hoşlanıp hoşlanmadığını, tam tevhidi görüp, tevhid yaşantısıyla anlayabilir. Hâsılı insanların kendindeki istidatlarını anlaması tevhid ilimi ve yaşantısıyladır. Şayet şaki istidada mazhar ise, tevhid aynasında görünür. Şayet saitlik varsa o şekilde görünür. Bazılarında istidadında şakilik varsa, Allah'ın muradıyla tevhide intisab eder, onu şakilikten azad ederek, sait olarak haşr eder. Kimisi de sait olarak gelir, fakat kamil mürşit bulamadığı takdirde saitliğini geliştirmeyip, şakilerle oturup zaman geçirdiğinden dolayı, şaki olarak bu âlemden gider.

melamet yolu

MELAMİ KİMDİR?

İyiliğini değil fakat kusurunu ve kötülüğünü açığa vurmak cesaretini gösteren yiğit insan ve insanlara denir. Bütün ömrünü iyilik ve güzellik içinde yaşadığı halde, bütün iyiliklerini, meziyetlerini ve başarılarını unutarak, hiç sayarak, en küçük kusurunu en büyük hazla teşhir eden ve o kusurunu herkesin gözünün içine sokarak, herkes tarafından kınanmayı cana minnet bilen adam MELÂMÎ dir. Bütün iyiliklerini unutturmak kendini de, alemi de kusurlarıyla meşgul etmeye muvaffak olmak, onun için en büyük bahtiyarlıktır. Çünkü iyilik ve başarının içine gurur aşılmasına karşı koymuş; kusurlarını açıklamak sayesinde nefsiyle savaşmak için en geniş imkanı elde etmiş, içinde kalmışsa en son riya izlerini silmek için yeni bir hız kazanmıştır. Melamiler bu kahraman, bu babayiğit kişilerdir. Nazarlarında en büyük kabahat, iyilikle övünmektir. Çünkü hüner iyilik yapmak değil, kötülükle savaşmaktır. İyilik az çok herkesin elinden gelebilir, kötülüğü ezmek en büyük başarıdır. Yoksa iyilik bir riya ağından ibaret kalır ve insanlığın bütün haysiyeti şerefi bu ağın içinde boğulur. İyilik gönül isteğiyle ve gönül alçaklığı ile başarılan bir ödevdir ki, İnsana yaraşan hal, yalnız onu kazanmak ve yalnız onu yaşatmaktır. Fakat kötülüğün kökünü kırmayan, iyiliğin manâsını anlayamaz. Onun için kötülüğün kökünü

kırmalıdır ki, iyilik ferah ferah yetişerek gelişsin. Yâni asıl dava kötülükle mücadeledir ve bu mücadeleyi başarmak için kötülüğün gizli, açık her rengini, her zerresini en mübalağalı tiksinti ile ortaya atmak, onu hemde herkese belirtmek ve temizlemek için çalışmak gerektir. Fakat herkes Melâmiyi anlamaz ve riya perdesi ile örtülü kötülüklerinin gizli kalmış olmasına güvenerek, kötülükle mücadele etmedikten başka Melamiyi de ayıplar, onun kusurunu ve suçunu açıklamasına güler. Bu istihza da Melâmiyi sevindirir. Çünkü iyiliklerini herkesin gözünden saklamış ve yalnız kötülüklerini teşhir ederek daha çetin savaşlara girişmek için ona hız vermiştir. Başkaları gülerken ve alay ederken o kemale doğru bir adım daha atmış, insanlığını biraz daha tasfiye etmiş ve Tanrısıyla arasındaki sırta daha kutsal mahiyet vermiştir. Başkalarının bunu fark etmemeleri, onun için apayrı bahtiyarlıktır. Melâmi işte buna derler, bu yiğit adamlara...İç yüzlerinin bütün kusurlarını açığa vurmak cesaretini gösterip bunlara karşı en büyük savaşı açan ve kazanan kahramanlara, hakiki Melâmiler denir. Bunların meslek ve meşrebi hiçbir zaman sönmez. Onun dayandığı temel en yüksek yiğitliği temsil eder ve bu yiğitlik devir devir canlanmak ve güzide örnekler yaşatma istidadındadır. Riya perdeleri içini kararttığı ve insan o perdeleri yırtarak aydınlığa kavuşmak istediği zaman, Melâmet ruhu

canlanmış olur. Ahlak bozukluğu ve ruhlar kokmaya başladığı zaman bu bozukluktan ve leş kokularından kurtulmak için kalkınmada Melamet ruhu hakimdir. İnsanlar maddeye taptıkları zaman bu esaretin zincirlerini parçalamak için deprenmek ve savaşmakla maneviyat sükunleşince Melamet hazları kaynar. Melamet'in hırkası, abası, postu veya tekkesi yoktur. Çünkü Melâmet bir teşkilat değil bir zevktir. Bir meşreptir, bir hidayettir, bir inşirahtır. İnsanın içinde doğan bir feyzdir. Onu yaşayanlar yol bulmuş kimselerdir. Dünyada en büyük sıhhat, iç yüzün temizliği, en büyük başarı, ruhu kemiren mikropların imhasıdır. Melâminin yaşatmak ve gerçekleştirmek için en büyük hedefi budur. Çünkü onlar nefislerini tezkiyede (arındırmada) en ileri geçenlerdir. Tevazu ve marifet karakterleridir; İnsana hizmet etmeyi, ibadetle eş anlamda kabul ederler. İman, umut, sevgi, hizmet, ilim, hikmet, şefkat, hoşgörü onların bariz vasıflarıdır. Her biri ahlak-ı hamide sahibidir. Melâmi Allah'ın boyasına boyanmış, Allah'ın ahlakı ile ahlaklanmış, Allah'ın ipine tutunmuş kimsedir. MELÂMÎ; ilm-el yakin'den Ayn-el yakine, Ayn-el yakin'den, Hakk-el yakine yükselmiş ve hâl ile tezyin edilmiş, kendini tüm masivadan (Şehvet, hırs, kin, düşmanlık vs.) arındırmış, Kâmil insanın adıdır. MELÂMÎ, seyr-i sülukunu tamamlayarak din, mezhep, tarikat menzillerini aşmış, Hakk ile bütünleşmiş insandır. Onun içindir ki

Melamileri bir tarikata sokmak Melâmiyi bir mezhep veya tarikata bağlı saymak yanlıştır. MELÂMET bir tarikat değil vahdani bir idraktır. Dinin temeli olan tevhid idrakidir ve Melâmi bu idrake yükselmiş olan kimse demektir. Bu bakımdan Melâmiyi tarif ve onu tanımak çok zordur. O sebeptendir ki, Melâmete yükselen bir kimse kendisine asla Melâmi dedirtmez. Haya eder bu edepsizliği yapmaktan. Allah'a ve peygambere saygısızlıktan korkar. 19. Asrın sonunda yaşamış Melâmi ulularından Üsküdar kadısı KALENDER Hz. leri kendisini ziyaret eden gençlere sorar: Oğlum siz hangi bağın gülüsünüz? "Melâmiyiz Efendim" cevabını verirler. Kadı Efendi gençlerin cevabını duymazdan gelir. Tekrar sorar, gençler "Melâmiyiz" derler. Kadı çocuklara " Hayır siz Melâmi olamazsınız, Melâmi belki Allah belki de Resulallah'tır" der.

Hele iş bu yola gelmedik riya ile
Bu Melâmetlik donun bizimle giyen gelsin
Yunus Emre

Peygamberimizden itibaren gelen ehlibeyt, on iki imamlar, üçler, beşler, yediler, kırklar, üç yüzler, on yedi kemerbestler, on dört masumu paklar, ashab-ı kiram, Ahmet Yesevi Hz.leri, Hacı Bektaş-ı Veli, Yunus Emre, Abdulkadir Geylani, Ahmed el Rifai, Hacı Bayram-ı Veli, Mevlana Celaleddin-i

Rumi, Şaban-ı Veli, Ömer Sikkini, Yatağan Mahmud Hz.leri, Muhammed Nur-ül Arabi, Pir Sultan Abdal Hz.leri, hasılı Melâmi neşesini yaşayan Allah'ın "Veli" esmasına mazhar velileridir. Bu asırda adı geçen velilerimizin meşrebinde olan pek az kişiler vardır.

MELÂMÎ, Melâmete erendir. Tarikatı aşan, yüce insanlardır. Melâmi; yokluk denizine dalıp kendini masivadan soyutlamış, nefsinin mümin kılmış kişinin adıdır. Fenafillah olmayan Melâmi olamaz. Bekabillah zevk ve hali tecelli etmeden Melâmetten söz edilemez. Çünkü, Melâmi her iki menzile aşmış, fena ve bekayı enfüs ve afakı, zahir ve batını bütünleştirmiş ve BİR'e varmış olandır. Bu menzile de şeriat ve ahkam vardır, ahlak vardır, akıl vardır, vahdani idrak vardır. Ve Melâmi dışı Muhammed, içi Ali olan kimsedir. Ahadiyeti sezinlemiş, onu yaşayan insanın adıdır. O nedenle Hz. Ali Kv. As. " Farksız Cem zındıklıktır, Cemsiz Fark şirktir" buyurdu. Demek ki meczup halindeki bir aşık(Melâmi) olamayacağı gibi, herşeyi ayrı gören, herkese bir etiket yapıştıran müşrikler de Melâmi olamaz. Bu insanlar genelde dindar görünen veya adam olduğunu iddia eden kimselerdir ki, bunların Melâmeti olamaz. Gerçek Melâmi Allah'a gözü ile bakıp, peygamber ve ehlibeyt ahlakı ile yaşayandır. İnsan

onurunu kaybetmeyen, onun idrakinde olan gurura kapılmadan azameti Kibriya örtüsü ile örtünendir. İlim tahsilini ibadet, insan sevgisini din gibi kabul eden ilim ve hikmet sahibi, hoşgörü sahibi Melâmilerdir. MELÂMÎ, erdemli olan, arif, alim, hikmet ve hoşgörü sahibi yüce insanın adı ve ünvanıdır. Melâmi, Melâmet hırkasını giyen Taptuk Emre, Kaygısız Abdal, Hacı Bektaş-ı Veli, Abdal Musa, Yunus Emre, Mısır-i Niyazi, Pir Seyyid M.Nur'ul Arabi, Hacı Bayram Veli gibi uluların vasfı onların ismidir.

Harabi nedir bu Melâmet hali
Efsane söyleyip uzatma kali
Zahit ağzı torba misali
Çekince yuların ağzın büzeriz.

Edip Harabi

Melâmi, Mekân ve Mekânet yüceliğini kavramış " Men arefe nefsehû fekad arefe Rabbehû" Meali : "Nefsine arif olan Rabbine arif olur" hakikatini bilen, Muhiddin-i Arabi gibi Ahadiyet sahalarında dolaşan yücelerin adıdır. Melâmetten haberi olmayıp kendilerini yüksekte görüp, ben oldum diyen, ben sahipleri ancak (Mütelamilerdir), yani Melâmetle ilgisi yok manâsınadır.

Mustafa ALTUN Hz.

İLMİN HAKİKATİ kitabından

İLÂHÎ AŞK'A DÜŞENLERİN HÂLİ

Allah aşkına düşenlerde ikilik olmaz. Onlar mahviyet ilmiyle mücehhez olmuşlardır. Akıl ilmiyle, kalp mahviyete uğramaz. O kalbin mahviyeti, kesret şaibesinden manayı ayırmaktır. Mana deryasına dalanlar kesretin getirdiği kötülüklerden arınmışlardır. Onların işleri,halkî akıldan uzaklaşıp kalp aklına ulaşmaktır. Bu ise Hakk aklıdır. Ruhun kemali, konusu geçen akılla olur. Dış akıl ve dış düşüncelerde kendini arama!

Bu düşünceler örümcek ağı gibidir. Hemen yel vurur yıkılır gider. Onun için Cenab-ı Ali a.s. bir sözünde şöyle buyurur: "İki âlemde her ne varsa insan yapısının içindedir." Bir kâmilin elinden yakala. O zaman cihan perdesi kalkar. Perdeden görünenin görüntüsünü görünürlüğe getirenin kimliğini görürsün. Kâinatın içindeki oyunları oynatan, kâmilin gönül ainesinden gönlün aynasına yansır. Mevlamızın Aşk şarabı, Kâmil esmasından içilir. Aşk sarhoşluğunun etkisiyle kesreti gören gözler görmez olur. Kesret seslerini işiten kulaklar sesi işitmez olur.

Tevhidi tam yaşayarak zevk duyanlar Melametidir.Çünkü kendini herkesten aşağı görmesi, kâfire karşı dahi üstün görmemesi, geniş ve hudutsuz bir müsamahasının olması, her inancın üstüne çıkıp her inanç sahibini kendi istidadına bırakıp inanç sahibini hor görmemesi, inancının ona göre doğrusunun o olduğunu teslim etmesi,Melaminin halleridir. Her inanç sahibinin inancı, sahibine göre doğru olup inancını bir suya benzetir. O inancı su gibi kaba konduğunda inanç gerçeğinin o zaman kendini göstereceğini bilen Melami ereni, tüm şekillerden de kurtulmuş demektir. Esmalar,Hakk'ı görmeye engeldir. Beden nefsimizin Hakk'ı görmeye engel olduğu gibi, isimler ve beden Hakk'ın örtüsüdür. Kişinin kışın palto giydiği gibidir. Arifin varlığı Hakk'ın varlığıdır. Yani Hakk'a tam mazhar olması dolayısıyla Arifin küfrüde olmaz. Çünkü Arif Allah'ın efal'ine,sıfatına ve zat'ına tam mazhardır. Allah'ın görüntüsünün tam tecelligâhıdır. Kula kulsuz tecellisi ilim ve irfanıyeti hasebiyle,kulda isimsiz tecellisidir.

AŞK

Rahman, O insana öğretti. Neyi? Aşkın Allah tecellisi, ilmin Allah tecellisi, hayatın sırrının Allah olduğunu. Kudretin, kuvvetin, duymanın, görmenin, konuşmanın Allah olduğunu! Kul bu sayılan niteliklerin kendinin olduğunu farz ederken, miraç olayında anlar ki, bunların hepsi Allah'ın ve Allah olduğunu gözleriyle görür ve kulağıyla işitir. İmanın, en yüksek doruğuna çıkar. Miraç, bireyin kendi nefsinin ve Yaradan'ını yaradanını bilmesidir. Kendi nefsi, yaradanın kuluna olan nefesidir. Nefes, Allahın nefhasıdır. Allah'ın tekvin sıfatı kulda görünür..Buna rağmen kul O değildir. Hayatı, kulda diriliğiyle görünmesidir. Kul bu hayatın kendisinin olmadığını miraç ile öğrenir. Miracını böylece yapanlarda şirk olmaz. Hüviyet sahibi olan Allah eniyeti olan bireyden alışveriş yapar. Eniyet, Allah'ın yarattığı kuldür. Zahiri görüntüsüdür. Hüviyeti ise batındır. Miraçta Allah kuluyla birlik olmayı diledi. Tabii bunun yegâne yolu Allah'ın miraca davet yoludur. Bu yolda kalp tesviyesi gerek. Böylece miraç gerçekleşir. Nefs bir kökenden geldiği halde, ilham itibariyle hem kötüyü ve hem de hayırlı ve doğruyu ilham eder. İnsanda nefsi süfli, nefsi ulvi olmak üzere ikisi de mevcuttur. Buradaki nefse ilham eden Allah'ın emridir.

ALLAH'TA FANİ OLMANIN ÖNEMİ

Kamil olan Allah'ın ki kemalat, Allah ve Allah'ın sıfatıdır. Bu sıfatla fanide görünen, fani olmuş kişide güzellik tesis edildiği gibi, yaradana da mükemmel aynadır. Âşık olan Allah'ın, yarattığında görme sıfatıyla kendini seyretmesi, yaratılanın gönül evini temizlemesine bağlıdır. Allah, ruhani güzelliğin çirkinden arınmasını ister. Ruhani güzellik meydana çıkınca, kulun görüşü her şeyi mükemmel görür. Çünkü gördüğü Hakk'ın cemalidir. Fanilik durumunda Cenab-ı Allah'ın fiili cemalinin görüntüsünün Allah olduğunu görerek sarhoş olur. Her fiilde fail olanın faaliyetlerini Hakk, kulun mazharında müşahede eder. Kul, Cenab-ı Allah'ın ebedi aşk ve zenginliğini yaşar. Fani olan kulda, Allah'ın tasarruf ettiği fiili durumla, kalp evi temizlenir. Temizlenen o ev aranan evdir. O evde bir var olan var ki adına Cemali Vahid derler. İşte bu bahsi geçen esma, güzelliğin timsalidir. EL VAHİD isminde mevcut olan yaradan zat, sıfat ve fiillerinde benzeri ve ortağı olmayan tektir. İşte buradan hareketle EL-VAHİD olan Allah'ın, bu üç tecellisine alabildiğince cümle halk, alabildiğine suç işleyip şirk yapmaktadırlar. Onun için ayette ifade edildiği üzere;

**“Ve lekad zere'nâ li cehennem
kesîran minel cinni vel insi”.**

(A'RÂF 179'dan)

**Meali: “Biz insan ve cinlerin
çoğunu cehennem ile müjdeledik.”**

Adı geçen cehalet cehenneminden kurtulmanın çaresini aramaz isek, kendi benliğimizin getirdiği yanan ate en kurtulamayız. Kurtulmanın yolu Allah'ın Zat'ına, sıfatlarına, fiil ve esmalarına tam bir mazhar olan, Kâmilî arayıp bulmamızdır. ZARİYAT suresinde “Allah'a koşun” buyurarak ölü insanları diri olmaya davet eden, merhamet sahibi Yaradan'ın, yaratıkların günaha girmesi taraftarı olmadığını görmekteyiz. Bütün insanlık âlem i için bu mesaj, “Kurtuluşa Koşun” mesajıdır. Bencil olan nefsin esaretinden çıkılmaz ise, işi ten, konuşan, gören, hareket edenin hayvani nefsiniz olduğu zannından kurtulamazsınız. İşte sizi yaratan bir tek varlık var. O varlık bizden bize daha yakınken, hayvani nefsten kurtulup kendisine teslim olmayı salık vermektedir. Allah'ın tavsiye buyurduğu işte budur. Kâinat ve içindekileri, dünya ve içindekileri de yaratan O'dur. Alnınızda taşıdığınız gözler eşyanın yüzeyine bakıyor. Yüzeye bakmaktan sakının. Kulaklar dünyadan alınan sesleri duyuyor. Hâlbuki bu gelen sesler suretten çıkanlardır. Bu suretleri görmediğimiz an, seslerin de sahibi mutlaktan olduğunu duyacağız.

İBADETTEN MAKSAT

İbadetten maksat Hakk'ı bilmek ve birmektir.Görmez misin? Cenab-ı Allah ibadetleri iki kısma ayırmış. Biri şeriat, diğeri hakikat. Birisi Kurb-i Feraiz diğeri Kurb-i Nevafil. Bu iki yakınlıktır. Kime? Allah'a! Birisi farzlar diğeri nafiler. Birinci yakınlık, farzlarla yaklaşp yok olmaktır. Nafilerle yakınlık ise, sıfat ve esma ile yaklaşmaktır. Kurb-i Nevafil için cenab-ı Allah şöyle buyuruyor, "İza tekarebel abde ileyye bi kurb-in nevafil." "Bir kulum bana nafilerle yaklaşığında ben o kulumla muhabbet ederim. O'nun kulağı ben olurum, benimle işitir. O'nun gözü ben olurum, benimle görür. Lisanı ben olurum, benimle söyler. Bütün kuvve-i azası ben olurum." Bir kul Hakk ile işitirse, Hakk ile görürse, Hakk ile söylerse düşün. Böylesi tecelliden mahrum olan milyarlarca okumamış veya okumuş insan var, bu insanlarla diğeri bir olur mu? Hakk ile işiten, gören, kelim edenle, Halk ile işitip, gören, bilen, konuşanlar bir olur mu ve onların Allah'la alakaları olur mu? Sözü geçen milyarlarca insanın içinde Allah'a inananlar, emirlerini hiçe sayanlar var. Bir de başka bir çeşitleri var ki, emirleri yerine getirirler fakat onlar emirleri yerine getirirken yarıdan fazlasını noksan yaparlar.İşlerine gelenleri kendilerine, nefsine yenik

düşen işleri de Allah'a havale ederler. Bunların ismine EBRARLAR denir. Bunlar tarikat ehlidir. Bir de SABİKUNLAR vardır ki bunlar Allah'ın emirlerini İLMİ LEDUN çerçevesinde görerek, bilerek, işiterek, Allah'a her iki yakınlıkla yaklaşp, kelamı, işitmeyi ve görmeyi Hakk'tan alır ve Hakk'a verirler. İşte bu kavmin hepsinden âlâ olduğuna şahit istemez. İnsanlar üç guruba ayrılırlar: 1- Dünya ehli (Ashab-ı Şimal), 2- Ahiret ehli (Ashab-ı Yemin), 3- Allah ehli (Sabikun). Ahiret ehli meylini ahirete verir. Allah ehlinin meyli daima Allah'adır. Dünya ehli ise ne Allah'a ne de ahirete itibar etmez. Özgürce yaşamlarına devam ederler. Allah bizi orta grup olan kavim gibi kendiyile haş etsin. O zaman gözünden, kulağından ve kelimından Hakk zahir olur. Bu ismi geçen kulun hassalarından Hakk zahir olur ki, buna "Kurb-i Feraiz neşesi" denir. Şimdi bu söylenenlerin cümlesini yani nevafil ve feraizi tevhid etmekle; Hakikat, Marifet, Tarikat ve Şeriat kapılarının birliğine ulaşılır. Dış ve için tevhidiyle, kesretin olmadığı bir An'da, Cenab-ı Allah'ın her şeyden münezze olmasının hakikatine erilir. Şekillere vücut verenlerin şirke ve küfre girmeleri durumu ise, maazallah insanı felakete düşürür.

DÜNYA'YA GELİŞİN MAKSADI

18 bin âlemden biri olan bu dünya gezegendir. Bu yer küreye sefer edişimizin sebebi nedir? Ve niçin geldik? Sorusunu kendimize dönüp sormalıyız. Bizim bu sorumluzun yanıtını, elbette dışarıdan beklemeden, yine bizden bize daha yakın olan, bizi yaratan ve halk eden Rabb'imizden alacağız. Bu yanıtı dışarıdan ve herhangi bir bireyden değil, yine "O" dediğimiz yüce Yaradandan alacağız. Bu yer küreye ne için getirildik? Aşığın biri şöyle söylüyor;

Beka-i Mülkünden eyledim teşrif,

Bu dar-ı fenaya imtihan için,

**Cemal-i pakini anlamak için.
(Esası Cemalini görmek içindir)**

Cemal-i pakini anlamak için. (Esası Cemalini görmek içindir)

Bu ise kişinin kendi varlığını yok etmesiyle elde edilir. Allah'ın muradı bilinmektir. Nerede bilinecek? En mucizevi yarattığı insandır. Bu ismi geçen insan sıradan insan değil. Onu, O Yaradan kendi hâzinesi olan ilmiyle terbiyeye tabi ederek; yeryüzüne insan denilen cahil ve zalimlere şefaet için, şifaya kavuşturup, onları cahil ve zalim olmalarından kurtarmak için görevlendirmiştir. Cahil ve zalim ismiyle, her türlü kötülüğün kendinde bulunduğu bellidir. Bu, kötü ve eğri insanların yaratıcının en yüksek makamı olan Ulûhiyet'ine tecavüz

edip, günaha ve büyük şirke girmemeleri içindir. Benlik durumundan, "Hiç" olmaya yanaşmalıdır. Rabb'imizin iki makamı olduğu, ayetle bildirilmiş: RAHMAN 46 "Ve limen hâfe makâme rabbihi Cennetân" Rabb'imizin makamı acaba nedir ki o kadar korkmamız söyleniyor? Birincisi AMEL, ikincisi İRFANİYET cenneti. Amel cennetinin mükâfatı yemek, içmektir. İrfaniyet cenneti ise İLİM. Taam ya da amel cennetinde yeme içme var. Bu cennetten sadece zenginler istifade edeceklerdir. İrfaniyet cennetinden ise faydalanamayacaklar. Neden? Çünkü o irfaniyet sırf cemali İlâhiyedir. Fakirler hem bu cennetten faydalanacaklar, hem de amel cennetinden faydalanacaklar. Çünkü o fakirlerin benlikleri yok. Allah'a tam teslimlerdir. Onlar İlâhi cemalinden feyz alanlardır. Melami alimlerden biri olan Malik Efendi Hz. şöyle diyor:

"Bir Allah diyen buldu Cennetan"

ama bir kez Allah demek kolay değil. Allah demek efal, sıfat ve zat'ın kıyametinin kopmasıdır. Göğsün yarılması (ameliyat) gerek. Bunun Kur'an'da kanıtı ise İNŞİRAH suresidir. Demek ki bir Allah demek, gönül gözünün açılmasıdır. Bu neyi gösterir? Allah her zerrede Zat'ını ilan ettiğini buyuruyor. İşte bir Allah, Aşk ile söylendiğinde göz perdesi kalkarak, her zerrede O'nu görürsün demektir.

Aynada görüldüğünü gördüğün gibi değil. Perde kalkınca ne sen kalırsın ne ayna. O'ndan başka kimse kalmaz. Senin hayal aynanda sadece "O" vardır. Demek ki, amel mukabilindeki cennet, İbadet yapanlara mahsustur. Çünkü bu taife ibadeti, Allah rızası için yaptıklarını söylüyorlar. Hâlbuki irfaniyet cenneti sahipleri ise, ibadetlerini Hakk'tan Hakk'a Hakk ile yaparlar. Hakk'tan Hakk'a. Hakk'tan alırlar tekrar Hakk'a verirler. Allah aşkına tam mazhar olan âşıklar, her iki cennetten de istifade edecekler. Çünkü bu âşıklar taifesinin, "La ilahe İllallah" sırrından haberleri var. O'nu kalben yaşıyorlar. Çünkü gerçek tövbelerini yapmışlar. Zahir âlemde kullar, kullarla muhabbet ederler. Hakikatte ise Allah âşıklarıyla bilindir, muhabbet eder. Nefsinizin emrine uyup işlerinizde acele etmeyin. Sabırlı olun tavsiyesinde bulunan ayetler var. Allah'ın, Musa (a.s.)'a kelamı " Ey Musa; Seni, kavmini bırakıp koşturan nedir? Sayısal olarak Musa beraberinde 10 kişiyi götürdü. Musa'nın Allah'ı görüp konuştuğuna şahit olmak için gitmişlerdi. Musa aceleciliği ile 10 kişiyi geride bırakarak, Hakk'ın menziline geldi. Allah sordu. "Ey Musa hani kavmin?" "Arkamdan geliyorlar." dedi Musa (a.s.) Cenab-ı Allah Musa'ya yine hitap etti. "Seni böyle önde koşturan sebep nedir?" Musa cevap verdi; "Ya Rabbi benden razı olasın" diye. Allah buyurdu " Ya Musa ben senin kavmine fitne verdim."

GERÇEK MÜ'MİN

Aslında insan denilen yaratıkların hepsinin yurdu Allah'tır ve Allah'tan geldik. Bazıları Küntü Kenz haznesinde, Allah'ın özel terbiyesinde yani hidayetle terbiye olduğu için; bu bahse değer az da olsa kullar, manadaki durumlarını ispat için, bu zahir âlemde de mürşide biat ederek, kendini ve Rabb'ini öğreten dersi almışlar, hatalardan geri dönerek, Rabb'ine yönelmişlerdir. Hakk, kullarına mürşitten “Geri dön” çağrısını işittirerek, onları daha evvel bulunduğu yere girmelerini ister. Böylece onlar, kullarının arasına davet edilerek ; “Geri dön, temiz kullarımın arasına (cennetime) gir,” hitabından şahikaya girip sarhoş olurlar. İsmi geçen kullar terbiye usullerini Hakk'tan aldıkları gibi, zahir âlemde de tastik olunmuş ve gerçek mü'min sıfatını kazanmışlardır. Tasavvuf demek; tevbe etmektir, bir mürşide intisap etmek, el vermek, gönül teslimiyeti ile günahlardan tevbe etmek, yalan söylememek, riyada bulunmamak, zinada bulunmamak, hırsızlık yapmamak, şirk ve diğer kötülöklere bulaşmamak, bunların cümlesine tevbe edip geri dönmemektir. İlimde ilerlemek için, eski arkadaşlarından feragat edip, cahillerle oturup kalkmayan mürid, bu emirleri uyguladığında asla sıkıntıya düşmez. İlimi tevhidten maksat, Peygamber Efendimiz A.S.' ın buyurdıkları gibi “Ölmeden evvel ölünüz ve hesaba çekilmeden evvel,siz kendinizi hesaba çekiniz”dir. Fenada ölüm Bekada diriliş, yani ölümden sonra DİRİLME. Haşirden sonra NEŞR de denir. Nasıl ve hangi maksat ile yaratılmış isek, yaratılışımızın haliyle haşır olacağız.

***Yukardaki konular Mustafa Altun'nun Ölmeden Evvel Ölmek ve Diriliş adlı kitaplarından alınmıştır.**

ÖLMEDEN EVVEL ÖLMEK

MUSTAFA ALTUN

İNSAN BEN'LİK FİİLLERİNDEN GEÇİNCE
BİR HİÇ OLDUĞUNU ANLAR.
KUSURLARINDAN ARINIR.
BUNA ÖLMEDEN EVVEL ÖLMEK DENİR.
VE BU DÜNYADA CENNETİ YAŞAMAYA BAŞLAR.

KUMUŞLAR
YAYINCILIK

İlim leduniye iki yönlüdür. Birisi keramet ilmi dediğimiz gayb ilmi, öbürü ise ilmi zahir yani açık ilimdir. Bunlara kerameti ilmiyye ve kerameti kevniiye de denir. Çağımızda ilmi keramet geçerlidir. Bu ilmin adına

Kendini ve Rabbini bilmek”

denir. Rabbini bildiğin gibi de kendini de bileceksin. Yahur kendi nefsini görücü olduğun gibi Rabbini de görüp bileceksin. Bu ilimle hem kendini, hem seni sen haline getiren sendekini bileceksin

maksaviks | kendinitani | knowthyself

www.maksav.org

BİR KONU BİR YAZAR

Cenab- ı Allah'ın bilinmeklik muradı	44
Tevhid ve İnsan	46
Tabiyet Neden Kamil Mürşide Olmalı	50
İlmin Labaratuvarı	54
Tevhid Bulmacası	57
Nefs Nedir?	58
Furkaniyet	62

CENAB-I ALLAH'IN BİLİNMEKLİK MURADI

Allah bilinmiyor mu ki, bilinmekliğini murat etti diye düşünülebilir. Demek ki O'nun muradı üzere istediği ilimle, halle bilinmiyor ki sadece dillerde satırlarda ZAN larda bir Allah var ki Allah bundan memnun değil. Bu sorunun cevabı ancak kamil olan mürşide biat ettikten sonra, istidatlar doğrultusunda idrak edilebilir ve yaşanabilir olabilmektedir.

Nahl suresi 93. ayette buyrulduğu üzere " Allah dileseydi elbette hepinizi tek bir ümmet yapardı ve lakin o dilediğine delalet, dilediğine hidayet buyurur ve her halde hepiniz bütün yaptıklarınızdan mesul olacaksınız."

Yine istidat ve nasiplerde varsa, dalınan her deryadan hakikatiyle bir inci çıkarılabilir. Bu inciler tevhidi efal incisi, tevhidi sıfat incisi, tevhidi zat incisi. Bu 3 inciye ilmel, aynel, hakkel, hal edip yokluk deryasıyla hemdem olabilenler, fena mertebelerinde ifna olup, kalp aynasını parlatabilenlerdir.

Nedir acaba bu kalp aynası?

Bu kudsi hadisiyle yere göğe sığamayıp, mümin kulunun kalbine sığan kimdir? Bu"tefekkür; zikir-fikir- tefekkür olarak, mürşid-i kamilin merkezinden ayrılmadan, içe yani enfüse dönerek yapıldığında bir an için bile olsa kayıtlar, zulmani perdeler kalkıpta, kaynaktan bilgi akışı hissedilebildiğinde, daima kendimizden, kendimize akan bir ilim olduğunu ve bunun da Cenab-ı Allah olduğunun haline aşk ile düşüveririz. Bunun için de Hak ile batılı ayırabilecek FURKANİYET gerekmekte elbette.

Dolayısıyla biat edenlerde bile; mürşid-i kamile tam teslimiyet sağlanamazsa, kişi masiva frekanslarının etkisiyle düşüncelerini "Allah " ta toplayamadığında, zikirle tekrar bu titreşim Allah'a yöneltme gayreti de olmazsa, fikir ve tefekkür oluşması güçleşmektedir. Mümin kulunun kalbine sığan bu ilahi cevherin tefekküründe, demek ki önce mümin olunması gerektiği durumu idrak edilir. "Şerksiz şüphesiz tam teslimiyet." Kime? Mürşid-i kamile. O'nun bütün vücut mertebelerini kapsayan Zat'ı ilahisine.

Bu bir süreçtir elbette. Bütün istasyonlarda seyrede seyrede, tanıya tanıya, içselleştirmek... Mümin, abid, zahit, aşık, alim, arif, marifet sahibi, hakikat ehli ve dahası diyerek. İstasyonlarda durup iyice yolu, yoldakileri ve aslolan da hedefi, varacağın yeri ve buna, sona son olmayan yolun uçsuz bucaksızlığını bilerek, azimle aşkla ilimle, tereddütlere izin vermeden devam edebilmek. O zaman kalb olan kalp olmaya başlar. Bu ifna sürecinde nefsin ruhlaşmasıyla can kuşu kafesten uçmaya, O'nun ruhaniyetinde hemdem olmaya yönelir. Sonrasında mürşid-i kamilin gönlüne girip ordan doğması gerçekleşecektir. Bütün bu süreçte Rabb'i Hassı olan o kalpte, fuad'ta olan İlahi cevhere ulaşması ve işte o Hacer-ül Esved taşının pırıl pırıl parlatılması niyaz edilir.

Demek ki bu Rabb'i Has ile bizi terbiye eden, Rabb'ül Alemin yani Alemlerin Rabb'i olan Allah'tır. Çünkü hamd da ona yapılmaktadır. Alemlerin Rabb'i olan; Rab esmasıyla bizi terbiye eden ve kendinden bir parçayı da bize bir nutfeyle gönderip, ana rahminde bir müddet bekledikten sonra zuhura çıkararak da kendidir ve işte bu nutfedeki ilahi cevhere koyduğu ana esmanın hükmünde mürebbi olarak bizi terbiye eden de kendisidir. Alemlerin Rabb'i olan kamil mürşittir. Tam teslimiyet olmazsa, nasıl kendine çeksin yaklaştırsın. Oltadaki yemi kapalı devamlı çırpınıp, kendi zanni varlığında kalmak için direnirse, nasıl oltayı

çekip kendine yaklaştırsın.

O yüzden melamet; ateşten gömlek, demirden leblebi olarak nitelendirilir. Çünkü tam teslimiyet kişinin beden varlığına, yani nefesine çok ağır gelmektedir. Her şeyi kendi nefsanî varlığımız olan, hissiyatımız yani iç beş duyumuz ile algılayıp, ona göre yön vermeye çalışmakta, hatta bunun aksi söylendiğinde, hemen itiraz edip , nefsimiz övüldüğünde de yolda yürümeye devam etmekten zevk almaktayız. Oysa Allah sistemi biraz önce yukarıda bahsedilen Rabb'i Has'ın açığa çıkarılması ve Rabb'ül Alemine ulaştırılması ve dahası, sonrası için kurulmuş bir sistem olarak düşünüldüğünde, kişi kendi varlığının olmadığını, bütün sistemin Allah'ın varlığıyla ihata edilen bir yapı olduğunu anlamaya çalışacaktır. Bizim varlığımız bir taraftan hayal ama bir taraftan da Rabbi Has itibari ile de Allah'ın bilinmeklik muradı üzerine, O'nun ilahi cevherini taşımaktayız. Bunu zuhura çıkarmak için yani Allah'ı görüntüye getirmek için bu mekan aleminde bulunmaktayız.

O yüzden bu yolda şikayet yoktur, hatta hikayet de yoktur. Kehf suresi 60-82 Musa ile Hızır'ın yolculuğunu anlatan müteşabih ayetlerle dolu olup, bu zevklerin hakkıyla yaşanılması da ancak her Dem'in Hızır'ı olan mürşid'i kamil ile olabilir ve sirat el müstakime yani kendi hakikatine, Zat'ına ulaştırıp hemdem eyleyen de O'dur.

Leyla Özel

TEVHİD VE İNSAN

melamet yolu

TEVHİD VE İNSAN

Sevgili okurlarımız, cümle aleme sunulmuş bu hizmet Allah'ın bir lütfu olup, tüm insanlığa muazzam bir hediye olacaktır. Tüm kalbi inancımınla buna inanıyor, bunun bir parçası olduğum için de Allah'a sonsuz şükranlarımı sunuyorum.

Tevhid; Allah'ın sonsuz ilmi olup birlemek (cem) anlamına gelmektedir. Bütün, fiillerin, sıfatların ve Zat'ın kendisine ait olduğu tek varlık ve hayat sahibi (Hayy) olduğunu öğreten, ucu bucağı olmayan bir deryadır. Bu ilmin derya olmasının sebebi, ona sürekli içini boşaltan nehirler ve ırmaklardır. Bu nehir ve ırmaklar kaynağından doğup, çok uzunca mesafeler katedip, sonunda deryaya kavuşurlar ve kaynaktan çıkan bu sır oraya karışarak, sonsuz ilmi oluşturur (teşbih).

Tevhid ilmi neden vardır? Sorusu, tarihler boyunca sorgulanmış ve günümüze ulaşmıştır. Bizden sonra da devam edecektir. Bu ilmin ana esası Allah'ın bilinmeklik muradıdır

Nedirt bu bilinmeklik ?

Allah'ın kime ihtiyacı var? diye bir soru sorsak kendimize, dünya aklı ile (aklı meaş) çözümlememiz mümkün olmaz. İşte tevhid bu sorunun anahtarıdır.

Evet, yüce yaratıcı neden bilinmek istedi? Şöyle buyuruyor bizlere; hiçbir şey yokken Muhammed Mustafa (s.a.v)'in ruhunu yarattım.

İşte Muhammed Mustafa'yı (s.a.v) yaratmış, boy aynam dediği bu varlıkta, kendini seyretmiş ve aşık olmuştur. Bu aşkın sonu olmayan bir muhabbete dönüşmesi için de açığa çıkmak istemiştir.

Sonra meleklerle yeryüzünde bir halife yaratacağını buyurmuş, adına da İNSAN demiştir.

Bakara süresi 30. Ayet:" Hani bir zamanlar Rabbin meleklerle, yeryüzünde bir halife tayin edeceğim demişti . Melekler orada bozgunculuk yapacak, kan dökecek, birisini mi halife yapacaksınız? oysa biz seni yüceltip duruyoruz, dediler. Allah ben sizin bilmediklerinizi bilirim dedi".

İşte muradın başladığı yer de burası oldu. Allah şekilden ve mekandan münezzehtir. Yani latiftir. Bu letafetin kesafete dönüşmesi için, "topraktan halk ettim" dediği kalıba (bedene) ruhu ile hayat verdi. Adına da Adem diyerek meleklerle "ben sizin bilmediklerinizi bilirim" kelamına da açıklık getirdi.

Adem, ilk yaratılan anlamına gelse de tevhid ilminde hiçlik ve yokluk anlamına gelir." Biz Adem'e bütün isimleri öğrettik". Diye devam ederken, insanın nasıl üstün bir varlık olduğuna da vurgu yaptı.

Bakara süresi 31. Ayet: "Allah Adem'e bütün isimleri öğretti, sonra onları önce meleklere arz edip, eğer siz sözünüze sadık iseniz şunların isimlerini bana bildirin" dedi.

İnsan tevhidin sırrıdır.Yaratılışı itibari ile kesret aleminde var olma; insanın baba sülbünden ve ana rahminden doğuşuyla başlar. Her başlayış ÖZ ile olup büyüyüp, geliştikçe kalıplaşarak, ÖZ' ünden uzaklaşma ile devam eder. Ben kimim ? Ne işe yarıyorum ? Sorusu her yaratılanın mutlaka kendine sorduğu, soru olarak hayatımızı meşgul eder durur. Bu meşguliyet, kiminde cevap bulur, kiminde sır olarak kalır ve yok olur. Öyle güzel tertiplendirilmiştir ki, bu düzen gözlemlendiğinde, hayran olmamak mümkün değildir. Bu hayranlığın mana gözü ile görülebilmesi için tevhid ilmi gereklidir.

Aksi takdirde, sadece yeryüzünün (masiva) renklerini görür, asıl olan öze, asla ulaşamayız. Allah'ın cümle aleme gönderdiği kitap olan KURAN'dan biliyoruz ki bu sırrın açığa çıkması için, yüce yaratıcı her dönemde topluluklara (kavimlere) bir elçi göndermiş ve sırrı aşikar etmiştir. Bu düzenin son halkası da Muhammed Mustafa (s.a.v) dir.

Tevhid ilmi iyi analiz edildiğinde anlaşılıyor ki Allah, insanı ya da başka tabirle, kavimleri yine bir insanla yönetmiştir. Yani insandan insana zuhur etmiştir. Aslında hayalde, zanda veya perde arkasında Allah'ı aramak insana fayda sağlamıyor tam tersine işini zorlaştırıyor. Oysa ki Allah, şu ayetle perde arkasında olmadığını, aksine apaçık meydanda olduğunu anlatıyor.

Kaf süresi 16.ayet:" Ben size şah damarınızdan daha yakınım" .

İnanışları gereği diğer peygamberlere inananlar, peygamberlere dahi inanmayıp, kalıba tapanlar, kalıbı bile yok sayıp ateşe tapanlar, akabinde bir hayvana tapanlar var. Bu örnekleri daha da çoğaltabiliriz.

İşte tevhid ehilleri biliyor ki, Allah'tan başka varlık yoktur. Yani bütün insanlar istese de istemese de Allah'a tapmaktadırlar ve bu da tevhid ilmine nail olmuş, insanlara bütün aleme (insanlığa) tek parça gözü ile bakma idraki vermiştir.

Yani şu şekilde ifade edecek olursak, insan ve diğer canlılar yaratılışı itibari ile hareket halindedir. İnsanı diğer canlılardan ayıran özellik, insanın Allah'ın sıfatları ile tam olmasıdır. Yazımızın başında bütün fiiller ve sıfatlar ona ait demiştik. Yani hareket etmemizi sağlayan Allah'tır.O'nun kudreti olmadan hareket etmemiz mümkün değildir."Bütün fiillerin faili benim." diyor.

Saffat süresi 96.ayet:" Sizi de yaptığınız şeyleri de (fiilleri) Allah yarattı."

Bu ayetten de anlaşılıyor ki bizi hareket ettiren, O'nun kudretidir. Bedenimize hayat veren O (Ruh), düşünmemizi sağlayan O (akıl), duymamızı sağlayan O (semi), konuşmamızı sağlayan O (kelam), görmemizi sağlayan O (basar), bütün bu donanımı veren ilmin sahibi yine O.

Bu ilmi ile anlatıyor ki, bütün alemler bir aşk için yaratılmış ve o aşkın ruhu ve ruhaniyeti ile zuhur bulmuştur. Bu ruhaniyet ve nuru her canlıya (insana) bahşetmiş, ilmi ile de" Ben Bir'im," Diye de bizleri bilgilendirmiştir. Bu birlik anlayışı bizlere söylüyor ki bütün fiiller,

O'na ait olduğuna göre, bütün insanlık tek noktadan ve aynı anda hareket ettiriliyor. Bizim algılarımız (kesret) çoklu aleme göre tasarlandığı için, böyle algılıyor ve böyle yaşıyoruz. Lakin, "Ben size şah damarınızdan daha yakınım diyor." Yani aleni meydandayım diyor. Fakat siz çoklu gördüğünüz için, ısrarla örtüyorsunuz. "Bakın, sizden gören, işiten, konuşan benim" diyor." Bu sırlara vakıf olmak için, sebep arayın". Diye de bize buyuruyor.

Maide süresi 35. Ayet: "Ey iman edenler Allah'tan korkup sakının, O'na yakın olmak için vesile arayın ve yolunda cihad edin, ola ki korktuğunuzdan kurtulur umduğunuza kavuşursunuz."

Kimdir Bu Vesileler ?

Peygamberlik halkası tamamlanana kadar, vesile onlar olmuş. Halka tamamlanınca da Muhammed(s.a.v) sülbünden ve ruhaniyetinden (EHLİ BEYT) ile devam etmiştir.

Allah insandan, insana zuhur eder bahsetmiştik. Bir şirket sahibi olduğumuzu düşünelim, işlerin yürümesi için nasıl bir vekil tayin ediyorsak, Yüce Yaratıcı da, bu alemi sürekli bir vekil ile yönetecektir.

Ehl'i beyt soyundan gelen bu velilere, İNSAN-I KAMİL denir. İnsan-ı kamil olgun insan demektir. Allah'ın bütün mazhariyetini taşıyan bir vekildir. Bu vekalet ona bütün sırların kapısını açar, o da bu vesile ile bütün insanlığa hizmet eder.

Bu hizmet tamamen Allah'ın ilmi olup, aşk ve muhabbetin zuhur bulmasına yöneliktir. Yüce yaratıcı düzeni kurmuş, vekilleri aracılığıyla da devam ettirmektedir. Bu düzen içinde olan tevhid ehilleri biliyorlar ki, O'ndan başka hayat sahibi yoktur (Hay). O'nun ruhu Bir'dir. Yansıması da Muhammed (s.a.v)'dir. O, ona ayna olmuş, O da bize. Akabinde de bu yansıma ile bu sistem oluşmuş, aslında ayna Tek (Allah Tek' tir).

Bu anlattığımızı şu teşbih ile açıklayabiliriz. Berber ve kuaför dükkanlarına gittiğimizde biliyoruz ki her yer aynadır. Oturduğumuz koltukların önünde ayna, arkasında ayna. Önünüzdeki aynadan, arkanızdaki aynadan bakın ne göreceksiniz. Sayısız ve sonsuz kendiniz tam bir iç içelik . Aslında aynaya bakan sadece sizsiniz değil mi ? Başka kimse yok. İşte tam da böyle. Ayna tek bizler de onun birer hayalleriyiz. Durum böyle olunca ortaya çıkan sonuç, aslında kendinden başkası yok. Kendi aynasından, yine kendini seyrediyor. Bizler de tevhid yolculuğundan anlıyoruz ki, aslında yolculuğu yapan da bizler değiliz. Yolculuğu yapan da O. Kendi var etti ve kendini aramaktadır. Böyle olunca geriye hiçbir şey kalmıyor yani "Hiçlik" ve Öze dönüş .

İşte insan, yaratılış itibarı ile tevhidin tam da kendisidir. O yüzden, zamanın insanı-ı kamili Mustafa ALTUN Hazretlerinin biz öğrencilerine, tabiri yerinde sloganı "KENDİNİ TANI" dır. Temenni ediyoruz ki, bu dergimizle insanlığa ilham olup, yüce yaratıcıya sadakatle hizmet ederiz.

Tarık Satı

TABİYET NEDEN KAMİL BİR MÜRŞİDE OLMALI ?

**Mürşid gerektir bildire Hakk'ı sana Hakk'el-yakın,
Mürşidi olmayanların bildikleri gümân imiş.
Her mürşide dil verme kim yolun sarpa uğratır,
Mürşidi, kamil olanın gâyet yolu âsân imiş**

Niyazi Mısri

Mürşid-i kamilin tasavvuftaki anlamı Allah'ta fani olmuş ve sonrasında Allah'ta baki olmuş, bekanın da fenasında, fena ender fenadaki yokluğuyla, kendiliksiz varolan Allah'ın KAMİL esmasıyla sıfatlanmış olandır. İnsan-ı kamil ki onlar 100 yılda bir gelirler, bir de irşad yetkisiyle vazifelendirilmiş ise mürşidi kamil olarak kendisine tabi olanları yolda yürütendir. İnsan-ı kamil olmayan kamil mürşidler de olup, bu alemde sedalarını bırakmışlar ve bırakmaya da devam etmektedirler. Yukardaki mısralarda da belirtildiği üzere, kamil olmayan mürşid kendi bulunduğu deryaya kadar ulaştırabilse de, kimileri de yollarını sarpa uğratır, kamil olan mürşid ise Allaha ulaştırandır. Bu da istidat ve kabiliyetler konusundaki inceliklerin de tefekkür edilmesini beraberinde getirir.

Allah'ın "Ben gizli bir hazineydim, bilinmekliğimi murat ettim ve bu halkı onunla abilinmekliğim için halk ettim" kudsi hadisi

gereği, kendisine tabi olanlarda Allah'ın bilinmeklik arzusunu zuhura çıkarmak için, seyri süluklarında onlara rehberlik eden Allah'ın kamil(olgun insan) kullarıdır.

Bu kişiler, Kur'an-ı Kerimde Maide Suresinde (5 /35) " Ey iman edenler Allah'tan korkup sakının ve sizi ona yaklaştıracak vesile arayın, onun yolunda cihad edin, umulur ki kurtuluşa erersiniz." ile işaret edilenlerdir. Ayette geçen VESİLE kelimesi ile mürşid-i kamil kastedilmektedir. Çünkü sizi Allaha ulaştıracak olanlar, sadece Allah'a ulaşmış olanlardır. Bu eğitim zahiri ve batini olarak çift yönlüdür.

Kişinin seyri süluku, kamil mürşide biat ile yani mürşidi kamile söz vererek, onu Hakk bilip, sıdkı sadakatle sarılacağına dair dil ile ikrar etmesi ile başlar. "En büyük mürşid Allah'tır" sözünü hatırlatarak mürşid-i kamilden işleyenin, apaçık ortada olduğu belirtilerek kamil mürşitleri, suretleri ile

kayıtlayıp kişiselleştirme yanılığına düşmemek gerekmektedir ki, bu da Fetih suresi (48/10) ayetinde açıkça belirtilmektedir;

"Sana yeminle bağlılık sözü verenler gerçekte bu sözü Allah'a vermiş oluyorlar (sana biat edenler muhakkakki Allah'a biat etmiş olurlar). Allah'ın eli onların elleri üzerindedir. Bu sebeple kim Allah'a verdiği ahdi bozarsa ancak kendi aleyhine bozmuş olur. Allah'a verdiği sözün gereğini yerine getirene ise Allah yakında büyük ödül verecektir."

Kamil mürşid teveccühanede usule uygun olarak zikir telkini esnasında, Cenab-ı Zülcelal'in Tevvab esmasıyla, salikin öncesini sıfırlar. Bu an salikin miladıdır. Salikin kalbine nefesi rahmanı üfler. Böylece kalbin kilidi, kamil mürşid tarafından açılmış olur, aynen İnşirah suresinde (94/8) belirtildiği gibi. Bu sahnede aslında tüm meratibi tevhidin temeli atılmış, salike hakikat bilgisi aşılınmış olur. Ancak salikin sadakatı ve sonrasında, kalbin cilası olan zikrullahın devamı, yoldaki devamlılığı için çok önemlidir.

Verilen zikrin, zikri salih (katkısız) olduğu, zikrin fikir, fikrin dahi zikir olduğu, Allah'ın

yalnız Allah ile zikir edilebileceği iyice anlatılır. Tevhid-i Efal, Tehditi Sıfat, Tevhid'i Zat yani fena mertebelerinde, salik kendisinin sahiplendiği nispet fiillerinin, sıfatlarının ve vücudunun Cenab-ı Hak'a ait olduğunu ilmen ve aynel yakın müşahede etmesiyle, sonrasında da "Ölmeden Evvel Ölmek" (Mutu Kable Ente Mutu) sırrının tecellisiyle, tüm varlığını Cenab-ı Hak'ta ifna ettiğinde artık nefis ruha tebdil olup ilahi aleme yelken açar.

Salikin, kamil mürşide ihtiyaç duyduğu anlardan en önemlisi miraç anıdır. Salik, mürşidi kamiliyle birlikte miraç yapar. Salikin miraç anında oluşan hallerinin en sağlıklı şekilde tolerasyonu kamil mürşidinin sayesinde. Bu hallerin, yaşanması halinde çok daha iyi anlaşılacağı ve bu konuların konuşulmasının ve anlatılmasının sır nevinden olduğu unutulmamalıdır. Ehline malumdur.

Onca satır yazdıktan sonra mübarek Niyazi Mısri Hazretlerinin, mürşidin gerekliliğini, mısralarında nasıl arı duru bir dille ifade ettiğini görelim;

'Sen seni bilmektir ancak pire ülfetten garaz Noktayı fehm eylemektir ilmi irfandan garaz..'

Bir başka dizelerinde ise ;

Derman arardım derdime derdim bana derman imiş
Bürhân arardım aslıma aslım bana bürhân imiş.
Sağı solu gözler idim dost yüzünü görsem deyü,
Ben taşrada arar idim ol cân içinde cân imiş.

Öyle sanırdım ayriyem dost gayrıdır ben gayriyem,

Benden görüp işiteni bildim ki ol cânân imiş.
Savm-u sâlâtu hac ile sanma biter zâhid işin,
İnsân-ı kamil olmaya lâzım olan irfân imiş

Kande gelir yolun senin ya kande varır menzilin,
Nerden gelip gittiğini anlamayan hayvân imiş.
Mürşid gerektir bildire Hakk'ı sana Hakk'el -yakîn,
Mürşidi olmayanların bildikleri gümân imiş.

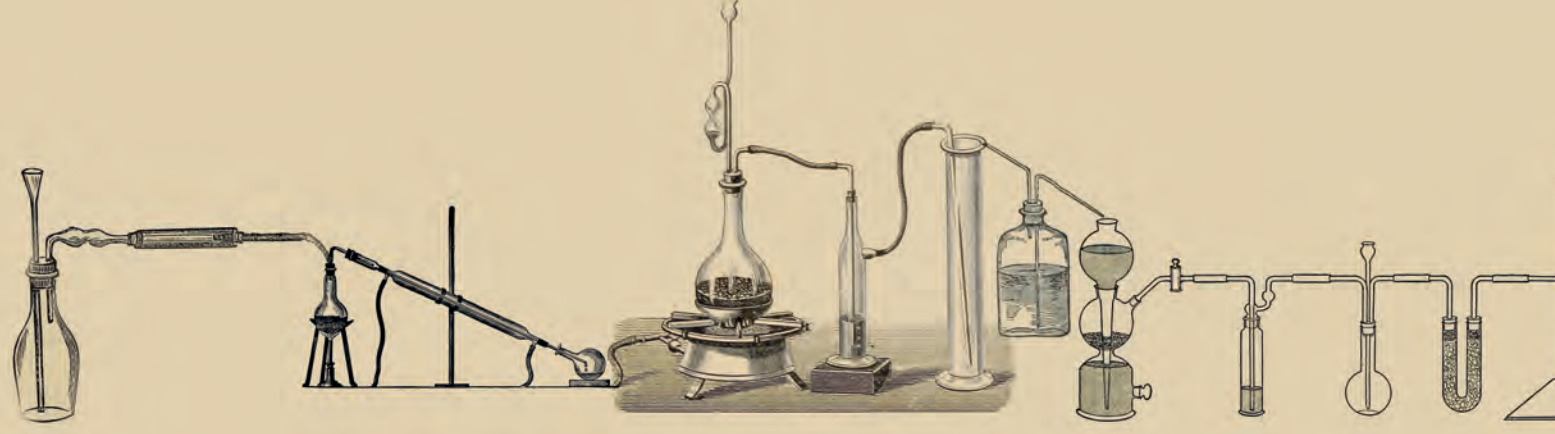
Her mürşide dil verme kim yolun sarpa uğratar,
Mürşidi, kamil olanın gâyet yolu âsân imiş
Anla hemen bir söz durur yokuş değildir düz durur,
Âlem kamû bir yüz durur gören anı hayrân imiş.

İşit Niyâzî'nin sözün bir nesne örtmez Hak yüzün,
Hak'tan ayân bir nesne yok gözsüzlere pinhân imiş

Sevgi ve saygılarımı sunuyorum aşk olsun...

Ahmet Tamer Erpak

İLMİN LABORATUVARI

İcatların hemen hepsi laboratuvarlarda gerçekleşir. Çoğu zaman yeni ürünlerin tasarım çalışması (terbiyesi) da. Formülasyonların etkinlikleri ölçülür, değerlendirilir, gerekirse bazı değişiklikler yapılır ve yeniden denenir. Ayrıca laboratuvarlarda, bilindiği üzere, çeşitli eşyanın niteliklerinin uygunluğu da test edilir, muayene edilir, deneye tabi tutulur ki neymiş ne değilmiş, çıksın ortaya.

İrşad sürecinde mürşid-i kamil ve mazharlarından duyduğumuz benzetmeler arasında "ihvan ortamının bir laboratuvar ortamı gibi olduğu" da vardır. Tasarım, geliştirme, etkinlik ölçümü, değerlendirmeler, değişiklik ihtiyaçları, niteliklerin uygunluğunun ve kişisel durumların sınanması, hepsi bu ortamda. Laboratuvar ortamı, afak alemi ortamının bir prototipi, numunesidir adeta, irşadın en hızlı ve kesif olanı gerçekleşir. Nasıl olur bu?

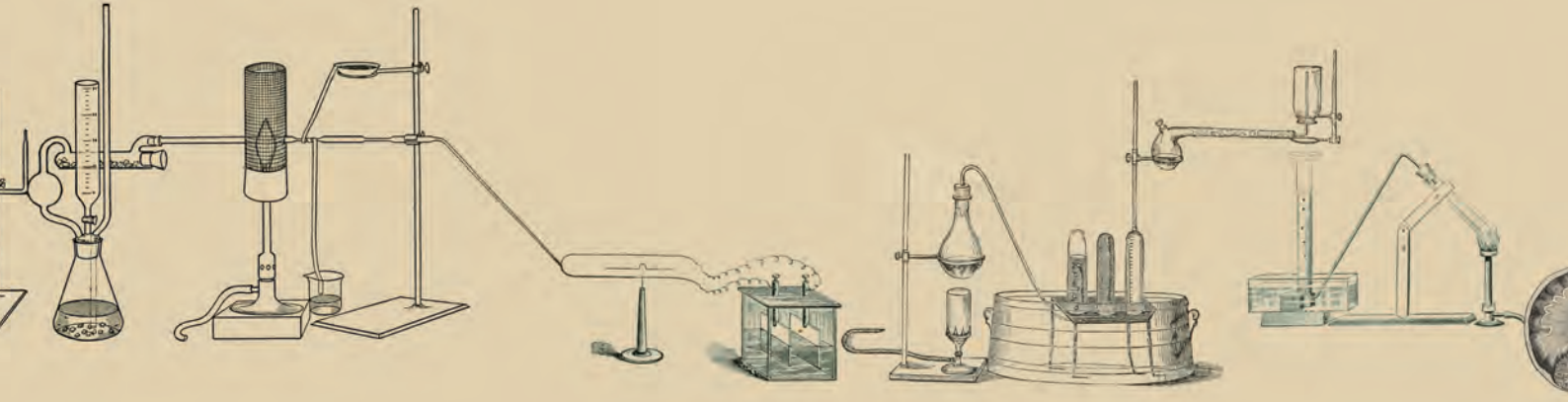
Önce ihvan deyince anlamın ne olduğuna bakalım ve oradan devam edelim; Sözlük manası "arkadaş, yoldaş, dost, meslektaş, ortak," bazen de "erkek kardeş" anlamına gelen arapça kökenli bir kelimedenden türetilen

ihvan;

Âl-i İmrân suresi 3/103 de "Topunuz bir Allah ipine sımsıkı tutunun, birbirinizden ayrılmayın ve Allah'ın üzerinizdeki nimetini düşünün, sizler birbirinize düşmanlar iken o sizin kalblerinizin arasında ülfet husule getirip yanaştırdı da nimeti sayesinde uyanıp kardeş oldunuz, hem sizler ateşten bir çukurun tam kenarında bulunuyordunuz da o tuttu sizi ondan kurtardı, şimdi böyle size âyetlerini beyan ediyor ki Allah' a doğru gidebilesiniz"

şeklinde emrolunduğu üzere Allah' ın ipine sımsıkı tutunmuş, birbirinden ayrılmayan kardeşleri, efendisinin ashabını ifade eder. İhvan ortamı sevgi, şefkat ve fedakarlıklarla birbirine yaklaşan, birbirine saygılı, samimi, destekleyici, birleştirip bütünleştirici, tahammüllü ve hoşgörülü, efendisini merkeze alarak bütün dengeyi bu manada gözetici saliklerden oluşur.

Hal böyle iken, uzun ince bir yol olan Melamet yolundaki ihvandan her biri, kimi zaman birbiri ile kendi istidadınca, menziline deneylere, testlere, yolun tekniği çerçevesinde birtakım

muayenelere tabi tutulmaktadır.

Bu muayeneler-testlerin kimisi tahribatlı, kimi tahribatsız yapılmaktadır.

Tüm deneyler, testler, muayeneler için hepsi “bir” olmakla birlikte zahiren bir an olsun kaç ilgili rol tarafı mevcut bir bakalım mı? İlk olarak teste tabi tutan, tutulan, bir de test gözlemcileri, raportörler. Bu rollere kendi ihvan ortamında kimler mazhardır? Roller kimin? Testler neler? Tefekkürünü okuyana bırakalım.

Amaç belli; terbiye, kemalat, vusül. Kimimizin teslimiyeti, kimimizin menzili, kimimizin ilmi, kimimizin sabrı, idraki zaman zaman ölçülür; yeni bileşenler hazırlanır, katılır, katıştırılır, pişirilir, dondurulur, delinir, kesilir, ilaveler yapılır, tüm işlemler tek tek saymakla tükenmez. İrşad için; her birimizin kendimizi görüp kusurumuzu ve eğriliklerimizi algılayıp sorgulamamız, düzeltmemiz için isteyene bir de rapor sunulur, mürşid-i kamil de sonuçlardan bilgi sahibidir. Her testten sonra her birimiz kabımız ölçüsünde alacağımızı alırız, alamadığımız kalır, alamadığımızda kimi zaman test daha yukarı bir seviyeden daha güçlü tekrarlanır.

Kimi zamanlarda ise bir ihvan kardeşimizin testi, diğer bir ihvan kardeşimizle yapılır. Bir diğer diye çoğalttıysak, anlaşılması açısından. Hepsi “bir”dir esasen. Bunu açıklamaya gerek yoktur, bilene malumdur. Roller, mazharları, “Oynatıcı”yı anlamadan anlaşılır. Dedik ya, bazı kardeşlerimizin görevi sırf test etmektir, adeta varlık sebebi budur ihvan ortamında, bir oraya çatar bir buraya homurdanır, başka yere çeker görünür, bazen ibret, bazen ıslah ve irşad vesilesi olarak denge unsurudur onlar, değerlidirler. Mazharı oldukları celali tecelliler, diğerlerinin irşadına katkı sağlar. Haddi aşır dengeyi bozucu hallere neden olduğunda ve abartırsa çekileceği yerleri çekilir; bazısının kulağı, bazısının yuları, bazısının ipi, denge sağlar. Kimi ihvan arabulucudur, kimi hakem, kimi seyirci gibi roller alırlar. Rolü verene, alana, mazhar edene, mazhara, zuhura çıkana, çıkarana hamdolsun. Bilene malumdur.

Tecelliler sonrasında tefekkürle edineceğimiz sonuç raporları irşadımız için birer araç olarak kullanılmalı, yolda kalabilmek ve yürüyebilmek için var gücümüzle çabalamaya devam edilmelidir. Vazgeçmek yok. Bunlar neden tecelli etti? Buradan çıkartacağım irşad vesilesi ve yöneleceğim kemalat yönü, geliştireceğim, düzeltereğim hususlar neler?

Rahman suresi 29. ayette buyruluyor: Ondan diler, göklerde hem yerde olan, "kulle yevmin huve fi şe'n"; Her an yeni bir şe'n üzere olan Mutlak Tek' in bu muazzam sisteminde vusüle talip olan salıkların irşadı için her an, her gün yeni bir tecelli, yeni bir test, yeni bir deney başlar, dönem dönem baş rolü üstlenenler irşaddaki görevleri bitince, herkes alacağını aldıktan sonra yedek kulübesine geçip çekirdek çitleyip seyre geçerler adeta; bir sonraki rollerine kadar...

"Celalim hakkı için sizi imtihana sokacağız, tâ ki içinizden mücahidleri ve sabredenleri belli edelim ve haberlerinizi imtihan meydanlarına nümune yapalım" (Muhammed suresi, 31)

"Yerin bitkilerinden, kendi nefislerinden ve daha bilemeyecekleri şeylerden bütün çiftleri yaratan Allah'ın şanı ne yücedir" (Yasin suresi, 36). Çiftler, denge için, birlemek içindir. Her şey zıddı ile kaimdir. (Pir Seyyid Mustafa Altun) Birleyebilmek için zıtlar (çiftler) lazımdır. Çiftlerin birlendiği yerde denge vardır. Denge. Dengenin sağlanması gerek. Fiiller ve tecelliler bütünsel olarak en sonunda dengeye ulaşır, sistem dengede kalacak akışta çalışır. Cemal de var celal de, hadi de var mudil de, tersi de var düzü de.

Hepsi O' nun esması olduğuna göre hepsi bir, hepsi değerli. Böyle güzel. Dengede kaldıkça, dengesinin dengesinde oldukça tabii. Denge bozulursa, itina ile yeni ayarlarla ve katkılarla yeniden denge kurulur bu laboratuvarında.

Birleyebilene, tecelliler karşısında irşadına vesile bulup teffekkür edebilene, sabırla teslimiyetini sürdürebilene, an'da kalabilene, zikrini, fikrini, tefekkürünü elden bırakmayıp yokluğunun idrakince oyuncuya, oyuna takılmayıp, oynatanı görüp seyredilene, hamken pişebilene, tüm testlerden ve deneylerden sonra tasarımını açığa çıkartarak geçerli kılıp kemalat yolculuğunda mürşid-i kamile layık , Allah' a mazharlığının yaşantısına hakkel yakın birer salik olabilene ve devamını getirebilene selam olsun. "Tüm dikenler bir gül için" sözünün mucibince aklını, yetmediği yerde akıl üstü bilincini ve gönlünü işletebilenlere, aşk ile yolunca ve halince olanlara aşk olsun.

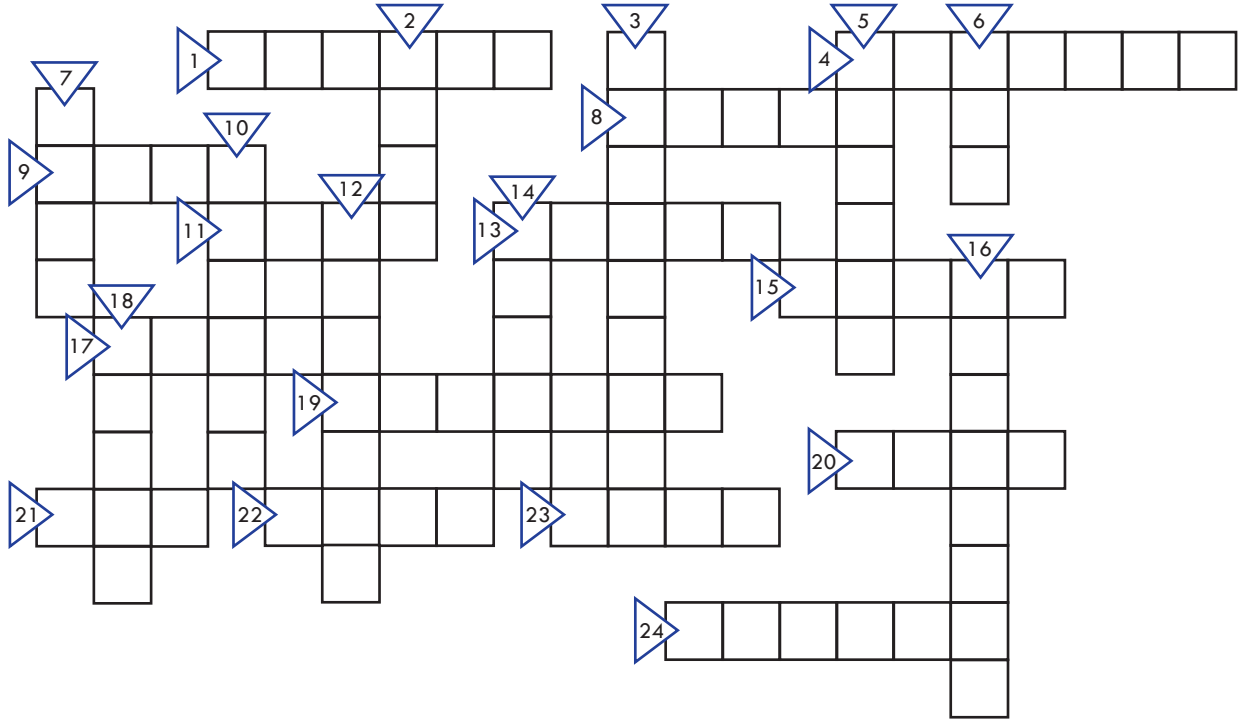
Laboratuvardayız ki, laboratuvar dışında kontrolsüz şartlarda başa gelenlerde şaşırılmayalım, mürşid-i kamil kontrolünde tüm tecellilerde payımıza düşene bakalım, irşadımıza bakalım, deneylerimize hamd edelim ve yolumuza bakalım, denge için furkaniyete ulaşmaya ve sonrasına ve sonrasına varalım, vardıkça da varalım inşallah.

"Onlar, Allah'ı ve ahireti tasdik eder, iyiliği yayar, kötülükleri önler ve hayırlı işlere yarışırmasına koşarlar. İşte onlar salihlerdendir." (Âl-i İmran suresi, 114. ayet)

Hamdolsun, Salat ve selam, Muhammed Mustafa ve Seyyidanına olsun.

Gürcan Gürsu

TEVHİD BULMACASI

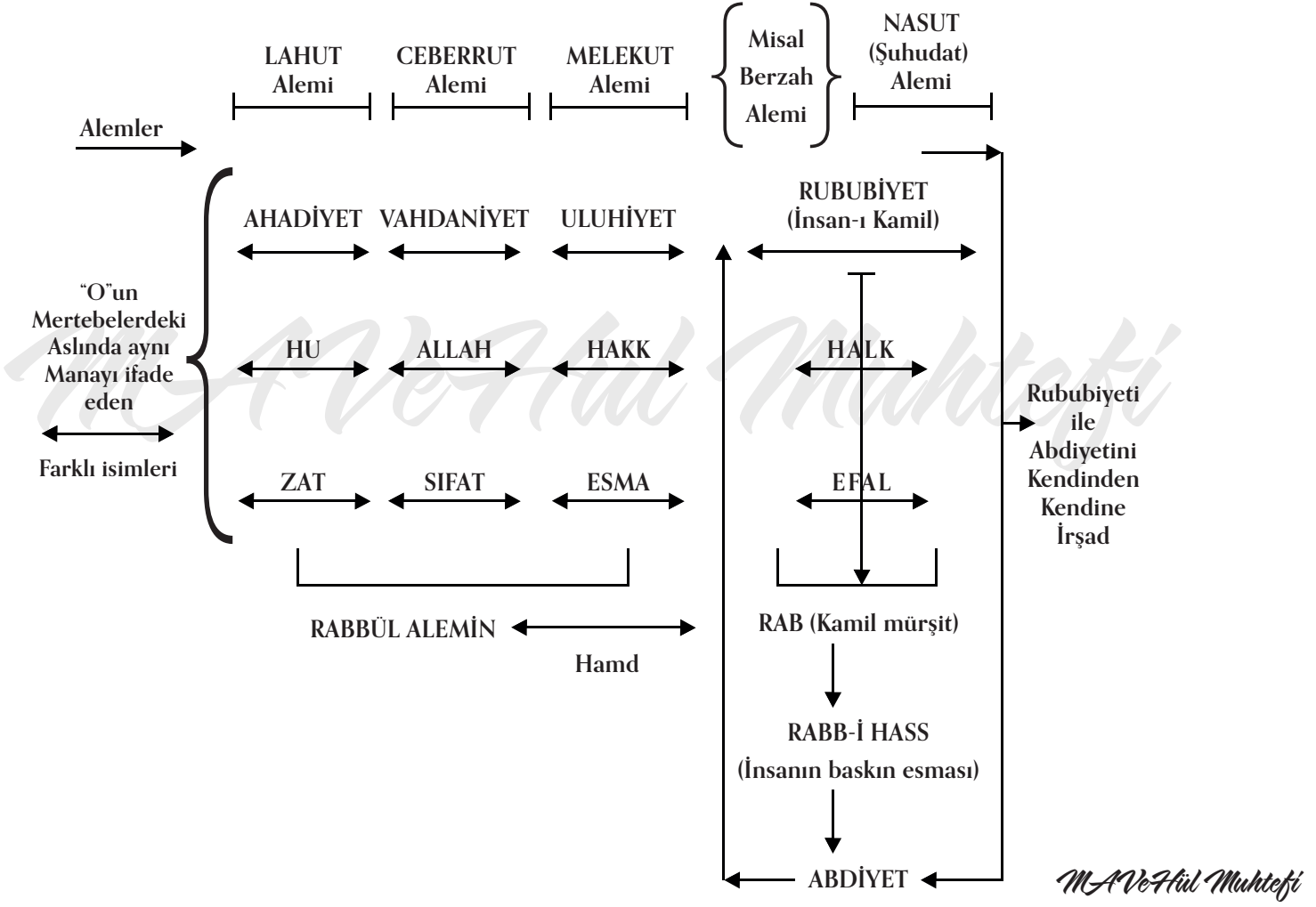

1. Allah'tan gayri her şey
2. Yok etme.
3. Allah'ın anılması.
4. Hakk'ın varlığının çeşitli mertebelerde zuhur etmesi, sâlikin keşf yoluyla bu zuhuru idrak etmesi. Ortaya çıkma, belirme, görünme.
5. Allah'ın yaratılmışlık özelliklerinden arınmış, münezzehe olduğuna inanıp bunu ifade etme anlamında kelâm terimi.
6. Birleştirme, birleşme, bir araya getirme, bir araya gelme. Toplama. Toplanma. Bir yere getirme, biriktirme. Yığma, çoğul.
7. Doğru yola iletme, yön verme, yol gösterme, dilediğini hayırlara ulaştırma, hidayete ulaştırma kudretini elinde bulunduran" anlamına gelen Allah'ın isimlerinden birisi.
8. Allah'ın Subuti Sıfatları'nın üçüncüsü. Allah'ın emirlerinde, hükümlerinde ve fiillerinde tamamen hür ve özgür olduğunu ifade eden sıfatı.
9. Dış dünya, kenar, sınır, etraf, ufuklar.
10. Çokluk. Vahdet'in karşıtı. Farklılıklarla algılanır ve ayırt edilebilir olma.
11. İsimler, adlar.
12. Şüphesiz, tam kanaatle inanma, Gönlü kanmış, içi rahat, emin, Tatmin olmuş.
13. Bir varlığın ilk bakışta görülen dış yüzü.

Duyu veya akılla algılanan bir şeyi o şey yapan şekil, biçim, benzer, örnek.

14. Allah'ın güzel isimlerinden biri
15. Nefs-i emmare olan emredici sıfatlardan biri, kişinin kendini üstün görmesi ve bu duyguyla başkalarını aşağılayıcı tutum ve davranışlarda bulunması, büyüklük duygusu.
16. Mecburi olmayan. İsteğe bağlı. Bir kimsenin isteğine bırakılmış olan.
17. Bir kimsenin içi, hâli, ahlâkı, hal ve hareketi, manevi durumu, karakteri. İnsanın tutmuş olduğu mânevi yol.
18. Allah'ın insanlarca bilinebilmesi için zâtına nisbet edilen mâna ve mefhumlar. Bir varlığın tanınmasını sağlayan hal ve nitelik.
19. Cilalanmış, parlamış, parlak.
20. Tanıyan, bilen, vâkıf ve âşina olan, halden anlayan. Mânevî tecrübeyle mârifet ve hakikat mertebesine ulaşan.
21. Allah'ın rubûbiyyet makamındaki umumi ve özel bir ismi. Terbiye edici. Mürebbi.
22. Allah'a ortak koşmak, Tevhid'in tersi.
23. Hiç bir yönden benzeri olmayan, tek olan, ikilik tasavvur edilmeyen, hiç bir şeye muhtaç olmayan. Bir, yegane, bir tek (tekil kelime).
24. Bir şeyin görüldüğü, izhar olduğu yer. Çıktığı yer. Ortaya çıkma, yansıma ve görünme yeri. Sahip olma, erişme.

NEFS NEDİR?

Nefs ikileştirendir, biri iki gösterendir. Peki nefis nedir? Nefs, bizleriz yani insandır. Aslında insandır demek bile ikileştirmektir. Çünkü varlıkta O'nun çeşitli kalıplara girmiş esmalarından başka bir mevcut yoktur.

Niyazi Mısri Hazretleri;

"Arife eşyâda esmâ görünür,cümle esmâda müsemmâ görünür"

buyurmuş. Yani Cenab-ı Zülcelal Niyazi Mısri kalıbından (esmasından) durumu izah etmiş.

Kime?

İdrak edebilecek vasıfta olan kullarına (esmalarına).

Eşya: yaratılmış olan her ŞEY manasındadır. Yani ŞEY'in çoğulu. Bu nedenle ALLAH ŞEY'den

münezzehtir. Çünkü hiçbir ŞEY ile kayıtlanamaz, sınırlanamaz, (TENZİH) Yaratma (halk etme) batından zuhura çıkmaktır. Yani letafetten, kesafete dönüşüm. İşte 'eşyâda esmâ görünür" cümlesinden kasıt, Cenab-ı Allah'ın 99 Esmâül Hüsna tabir edilen isimleridir. Aslında sınırsız sayıda olan bu esmalar 99 ana Esmâ ile ifade edilmekte. Esmalar Cenab-ı Allah'ın özelliklerini, güzelliklerini ifade eder. Celal ve Cemalde olduğu gibi. Konuyu dağıtmadan nefse dönecek olursak, nefis insandır demiştik. Bir başka ifade ile nefis=ruh=subut sıfatlar (hayat, ilim, irade, kudret, semi, basar, kelam)

Yukarıdaki insan-ı kamilin vücut mertebelerini gösteren tabloda; Lahut Aleminde Zat'ıyla yalnız olan 'O' bilinmek muradıyla kendisini çoğaltarak, yani kendisine aynalar (insan) yaratarak bu isteğini gerçekleştirmiştir. Ayna önünde duran neyse onu yansıtır. Ancak yansıttığını sahiplenmez. Aynaya baktığınızı düşünün ve aynada görünen yansımanın size, "gerçek olan benim, sen hayalsin" dediğini. Herhalde ilk yapılacak iş aynayı kırmak olurdu. İşte Cenab-ı Zülcelal'in ayna olarak yarattığı insan bunu yaptığı zaman celale, aynasını cilaladığı zaman ise cemale sevk ediyor. Beyazıt Bistami Hazretlerine ruh nedir? Sorusu yöneltildiğinde, "suyun rengi kabın rengi" buyurmuş.

İşte Cenab-ı Zülcelal Zât'ından (HU, Lahut, Ahadiyet) sıfatlarına (Allah, Ceberrut, Vahdaniyet) nüzul ile sıfatlarına esmaları giydirmiş. Yani ruh (su) esmaların (kap)

özelliklerine bürünmüş. "Suyun rengi kabın rengi" demek tek olan ruh'un (su), sonsuz sayıdaki esma kompozisyonu (kap) ile renklenmesi ve ilmi suretler olarak görünmesidir. Sonrası ise kesif yani yoğun, görünür vücutlar ile şehâdet aleminde varoluş.

O halde anlaşılıyor ki, Cenab-ı Zülcelal kendisini esmalarıyla çoğaltmış. Cümle esmâda görünen ise yine "O" dur.

İnsan ne zaman ki şuhudat alemine indi, bu vücut ile ilahi alemle bağı koştuktu. Kendisine bir münferit varlık verdi NEFS oldu. Cenab-ı Zülcelal hazretlerinin kendinden zuhura getirdiği ve kendine ayna olması muradıyla yarattığı NEFS, ne zaman ki kendine izafe ettiği fiili, sıfatları ve vücudu sahibine teslim ederse, o vakit ölmeden evvel ölmek sırrına kavuşur. Yani var olanın Cenab-ı Zülcelal ve onun esma terkipleri olduğunu idrak ve müşahede (gözlem) ile nihayetinde O'nunla O olur. Yani nefis ruh'a ve sonra sır'a ve sonra sır'ın sır'ına ... yol alır."Suyun rengi kabın rengi" Aynı merkezden (ruh, su tabir olunmuştu) birbirinin asla aynı olmayan esma terkiplerine (kap tabir olunmuştu, fitrat, Ayan-ı sabite, Rabbi has) bürünmüş halde seyir (yolculuk) ve müşahede (gözlem). Şimdilik kısaca fitrat diyelim. Ancak fitrat, Ayan-ı sabite, esma terkibi veya esma, Rabbi has isimlerinin aynı manaya geldiğini unutmamalıyız. Yani aynı anlam farklı isimler. Evet, tek ruh ama sonsuz sayı ve nitelikte Rabbi has. Dolayısıyla seyir ve müşahede eden ile müşahede edilen aynı. İşte buna kendinden kendine kendisiyle seyir deniyor.

Hicr suresi 29. Ayet:" Fe-izâ sevveytuhu venefahtu fîhi min rûhî feka'û lehu sâcidîn" Meali:"Ben, onun yaratılışını tamamladığım ve ona ruhumdan üflediğim zaman, siz hemen onun için secdeye kapanın."

Bu ayetle hitap olunanlar, melekler. Özetle ve açıkça şöyle hitap olunuyor "Kalıplara aldanmayın, her kalıpta (Rabbi has) tecelli eden şekil ve nitelik olarak ve öz olarak benim" diyor Cenab-ı Zülcelal. O halde nefis konusuna dönüldüğünde, artık cümle mükevvenatta varlığını izhar edenin Cenab-ı Zülcelal olduğunu, tam tekmil subut sıfatlarıyla sadece insanda zuhura geldiğini görüyoruz. Bilindiği üzere ruh cemadat, nebatat, hayvanat, (insansı, nefsi emmare, hayvani ruh) evrelerine tabii. O halde her insan kılığında olana, insan dememek gerekir. İnsan denildiğinde aslen remz edilen kamil insandır. Zaten meratibi tevhid eğitiminde emmare nefis olarak ifade edilmektedir. Emmare nefis, yani nefsin emrinde olan. Nefsinin emrinde olan, masivaya (dünya) yönelik istek ve arzular içinde yaşamını devam ettirmek demektir. Bu âlemde emmare nefis hükmünde yaşayanlar için, ilahi alemin ve kurallarının ve de gerçeklerinin önemi yoktur. Yemek, içmek, seks, kumar vs. zevk verici tüm süfli yani dünyaya yönelik fiillere yöneliş mevcuttur. Dolayısıyla insan kılığında olmakla birlikte, henüz tekamül süreci başlamadığı için hayvandan farkı yoktur. Kurân-ı Kerîmde Araf suresi 179 dan "...Hatta daha da aşağıdırlar" buyuruluyor. Şükürler olsun ki mürşid-i kamile biat

edenler artık emmare nefis batağından kurtulma olgunluğuna erişmiş ve kendini tanıma dolayısıyla, Rabb'ini tanıma istidadında olanlardır.

**Secde suresi 12.ayet
O suçluların, Rablerinin huzurunda başlarını eğerek, "Ey Rabbimiz! gördük, duyduk. Artık bizi dünyaya geri gönder de iyi işler yapalım. Çünkü biz kesin olarak inandık" diyecekleri anı bir görsen!...**

Kuran'da bulunan bu ve bunun gibi müteşabih ayetlerin muhatabı avam, şeriat ya da tarikat ehilleri değildir. Çünkü onlar (emmare nefis sahipleri) bu âlemde ikinci kez doğarak, Hak'ta Hak ile daim Hay OLAMAZLAR... Ancak sadece bir saman yeli gibi doğar yaşar ve ölürlü giderler...

O halde bu ve bunun gibi ayetlerin muhatabı Cenabı Allah'ın KULLARINDAN BİR KUL' a yönlendirdiği ancak bunun kadrini bilmeyen, nefsinin heva ve hevesinin peşinden koşan... Söz dinlemeyen... Dünya hayatının oyaladığı ... Şeytanın kendisini aldatıp ayağını kaydıracağı MELÂMÎLERE hitabendir...

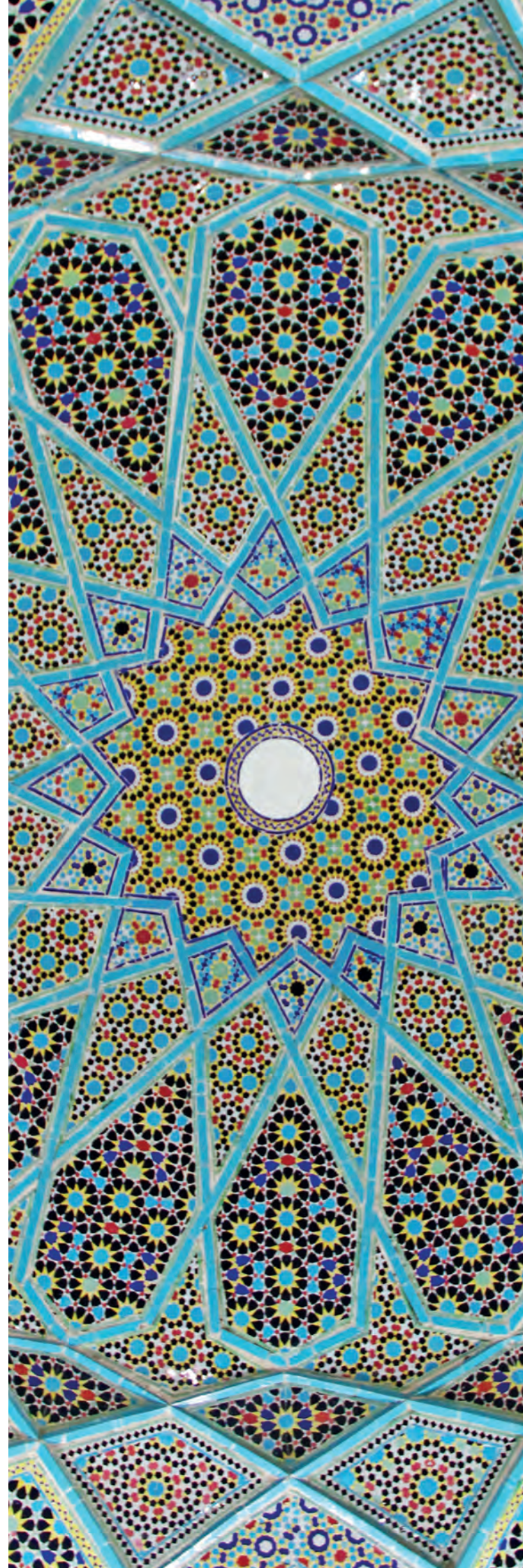
Öyleyse dikkat et!!!

Bedenin ölünce bir daha geri dönüş yok, sadece karanlıklar içinde sonsuz unutulmuş ve yok oluş var. Kıymet kadrini bilmeyenin elinden alınır. CELALİNDEN CEMALİNE...

Nefis, İlahî Cemalin özlemine düştüğünde, yani vuslat arzusu salikte kendini gösterdiğinde, seyri süluk zamanı gelmiş ve salik insan-ı kamilin potasına girmiştir. Celale maruz kalmadan

cemale yolculuk başlamaz. Madem ki dünya sınav dünyası, o halde soru gerektir. Celal, Cenab-ı Zülcelal hazretlerinin kuluna sorusudur. Celali tecelli ne kadar büyükse, kulun dünyaya olan mesafesi o denli aralanır. Masivaya olan ilgi azalır, bazen bitme noktasına gelir ve kul için varlık anlamını yitirir. Arayışa başladığı noktayı dahi hatırlamaksızın arayışa düşer. Cümle mevcudatın renkleri solar, siyah beyaz bir yaşam başlar. Derin hayal kırıklıkları, ilişkilerin ve yaşamın anlamsızlığı ve varlığın sorgulanması ile çıkış arayışı günden güne artar. Neden? Ben kimim? Niye varım? Vesair sorular, sorular, tatmin etmeyen cevaplar ve dipsiz karanlık kuyudan çıkış arzulan yakarışlar ve Cenab-ı Zülcelal'in yardımı gelir. Ne olduğu anlaşılmadan ani bir idrak devrimi. Varlığın özüne yönelen arayış VUSLAT! Artık anlamını kaybetmiş masivanın yerini dolduracak bir hedef belirdiğinde, yeniden diriliş başlar. Ancak bu diriliş kulun özüne yolculuk amaçlı olup, masivaya sırtını döner. Artık renkler solmuş, dünyaya ait manalar kaybolmuşken bu arayış ve heyecan Cenab-ı Zülcelal' in kula ikramıdır. Zülcelal vel İkrâm. Yani önce celal, sonra ikram. Celale sabreden kul ikramını aldı. Cenab-ı Zülcelal kulunu kendinden haberdar etti çok şükür. Artık geriye kalan sadece ve sadece VUSLAT.

Mustafa Erkan

FURKANİYET

Salikte Furkaniyet yoksa, iyiyle kötüyü yanlışla doğruyu, kendi nefsinin istekleri doğrultusunda ayıracaktır. Oysa Allah'ın adaleti bizim anladığımız gibi değildir. Anlamak için müminin furkaniyeti ve feraseti gerektir. Mümin olmak gerektir. Çünkü O mümin kulunun kalbindedir. Tahtı orasıdır. O müminin gönlünde Allah taht kurmuşken, yaptıkları yanlış olabilir mi? Allah'ın isteği dışında olabilir mi? Anlamayan ise anlayıncaya kadar sabırlı olmalıdır.

"Olur ki siz bir şeyden hoşlanmazsınız, hâlbuki hakkınızda o bir hayırdır. Ve olur ki bir şeyi seversiniz, hâlbuki hakkınızda o bir şerdir. Allah bilir, siz bilmezsiniz." (Bakara, 2/216).

"Yerde ve göklerde olan her şeyi bilir." (Âl-i İmran, 3/29)."

Bir salık; mürşid-i kamile biat ettikten sonra, fena mertebelerinde fani olmak nasip olupta, ölmeden evvel ölmek sırrına ererse, mürşidinin gönlünden doğarak, yeniden dirilip Hakk'ı zuhura çıkardıktan sonra tekrar halka Hak ile inip, Hz.cem makamında esma mertebesinde furkaniyetiyle, Hakk'ını Hakk'ıyla Hakk'a verebilecektir. Seyr-i suluk meratip ve makamları, fena mertebelerinde tevhidi efal, tevhidi sıfat ve tevhidi zat olup, bu fena mertebelerini tamamlayan derviş Allah'ta fani olup, beka makamlarına erişerek bu diriliş ile Allah'ta baki olarak zevki seyir haliyle hemdem olacaktır.

"Bu konuda, mürşid-i kamilin gönlünden doğmuş olanların, tam anlamıyla furkaniyet kazanması ise, Cem-ül Cem makamının bir adım ilerisinde, Ahadiyet mertebesinde, Hakkın varlık elbisesinden de soyunup terki de terk ederek, "farkın farkı"nın idrak ve haliyle halledenecektir. Bu doğuşu yaşamadan salikin hüküm verme yetkisine ve haline sahip olmadığı "da aşıkardır." (Veli Yılmaz)

Olaylar karşısında; hissettiklerimizde, düşüncelerimizde ve fiillerimizde nefsimizden, benliğimizden en ufak bir kısıntı dahi varsa, hiç kimseyi doğrudan hedef alıp etkileyecek (olumlu ya da olumsuz) hiçbir davranışta bulunmaya hakkımız yoktur. Çünkü Allah'ın sistemine nefsimizle müdahale etmiş oluruz.

Peki kim müdahale edebilir ? Allah'ın yetiştirdiği insan-ı kamil ve onun da yetiştirdiği furkaniyet sahibi ve yetkilendirdikleri. İnsan-ı kamil tam yetkiye sahip kılınmış olmakla birlikte, bunu sistem gereği doğrudan kullanmaz. Zuhurata tabidir. Allah sistemine müdahale etmez. Çünkü sistemi kuran, tertip eden, oynayan, oynatan Allah'tır. Allah O'ndan tam mazhar olarak işliyor. İşte burada müdahale için oyuncular rollerini oynarken "mudil" ve "hadi" dengesi bozulduğunda müdahaleler gelir ki, bu da yine tertibin bir parçasıdır ve herkes için bir sınavdır. Bu durumda bahsettiğimiz üzere salık, furkaniyet sahibi değilse eyvallah demeli ya da seyirde kalmalı, ayet gereği bilmediğinin idrakinde olarak sabredip tecelliyi takip etmelidir. Hepimiz için merkez insan-ı kamildir. Fakat O bize bizi tanıtmak için irşad ediyor. Salikin kendini yeteri kadar tanıyıp, kendini bilmesi, tescili yapılarına kadar beklemesi ve sabırlı olması gerekir. Sabırlı olmak nefsimize zor gelene dayanmak değildir. O da nefsimiz içindir. Sabırlı olmak bizim için hakikat olanı görebilme hali ve yetkisi bizde tecelli edene kadar müdahale etmemektir. Tabii bu durum her salık için geçerli olmayabilir. İlahi takdir gereği, her salık kendi istidadınca yol alacaktır.

Arif Erkal

İLİM VE BİR AYET

Bakara suresi 26. Ayette şöyle buyrulmaktadır;

Şu bir gerçek ki Allah, bir sivrisineği hatta onun da üstündeki bir varlığı, örnek göstermekten sıklmaz. Böyle bir durumda inananlar bilirler ki o, Rab'lerinden bir gerçektir. Küfre sapmışlar ise şöyle derler: "Allah bunu örnek vermekle ne demek istedi? " Allah onunla birçoğunu saptırır, birçoğunu da onunla doğruya ve güzele kılavuzlar. Allah onunla fasıklardan başkasını saptırmaz.

Bu yüzyılda "kerameti kevnîye" çağının kapanıp "kerameti ilmiye" çağının açıldığını ve 4. Melami devrinin başlamasıyla ilim çağının emarelerinin tevhid ilmi ile ortaya çıktığına ve yayıldığına şahit olarak, müşahede ederek söylemekteyiz.

Allah'ın subut sıfatlarından olan İLİM sıfatı, esmalarının mazharından bilim olarak zuhura çıkartıldığında, bakın bir sivrisineğin HAY sıfatıyla sıfatlandıktan sonra, üzerine konan niteliklerinin mucizevi olarak gözükken özelliklerine bir göz atalım...

Bilim insanlarının araştırmalarının sonuçlarına göre;

- Sivrisineğin başının büyük bir bölümünü gözlerin kapladığı, bileşik mercekli gözleri, bedeninden yayılan ısı dizgelerinden oluşan kızılötesi imgeleri yansıttığı, gözünde 8.000

mercek bulunduğu ve saniyede 100 görüntü algılayabildikleri belirtilmektedir.

Ayrıca,

- Ağzında 47 dişi vardır.

- İçinde 9 kalp vardır.

- Hortumunda altı bıçak olup, her birinin de ayrı bir işlevi bulunmaktadır.

- Her iki ucunda da üç kanat vardır.

- Kızılötesi sistem gibi çalışan ve askerlerin kullandığı gece görüş sistemleri gibi, karanlıkta insan derisinin rengini mor renge yansıtan bir ısı cihazı ile donatılmıştır.

- Kan emene kadar, iğnelerini insan vücuduna herhangi bir sıkışma hissetmeden sokmasına yardımcı olan lokal anestezi cihazı ile donatılmıştır.

-Kan analiz cihazı ile donatılmış olup, kana tolerans göstermemektedir.

-Aspirasyon işlemi sırasında kanı çok ince hortumunda akması için sulandıran bir cihazla donatılmıştır.

- (60) metre mesafeden insan terinin kokusunu alabileceği bir koku alma cihazı ile donatılmıştır.

-Tüm bunlardan daha da ilginç olanı, modern bilim bir sivrisineğin sırtında yaşayan ve ancak mikroskopla görülebilen çok küçük bir böcek olduğunu keşfetti.

-Cenâb-ı Hak buyurmuştur ki: " Şu bir gerçek ki Allah, bir sivrisineği hatta onun da üstündeki bir varlığı örnek göstermekten sıklmaz."

Herşeye Kaadir olan Cenabı Allah'ın kadir esmasına sığınırız. Hamd yalnız alemlerin Rab'bi olan Allah'adır. Mülkün sahibi O'dur.

MELAMET NEŞESİYLE ERENLERDEN BİR DEYİŞ BİR TEVİL

ÜSKÜDARLI SEYYİD HAŞİMİ MUSTAFA HAZRETLERİNİN
DİVANINDAN BİR BÖLÜM

Açıklayan Veli Yılmaz

Celvetiyye'nin Hâşimiyye kolunun piri olan Üsküdarlı Seyyid Hâşimi Mustafa Hazretleri (1718-1782), Bandırmalı Celvetî Şeyh Yûsuf Nizâmeddin Efendinin oğludur. 1718'lerde Üsküdar'da, Bandırmalı Dergâhında dünyaya gelmiştir. Tahsil durumu hakkında bilgi bulunmayan, ancak çok yüksek, çok derin bir irfanın sahibi olan Mustafa Hâşim, kendisine galib olan Melâmet hâli içinde, Bektaşiliğe de girmiştir. Pîr-i Azîzi Aziz Mahmud Hüdâî Hazretlerinin âsitânesinde görev yapmıştır. Melâmet neşesi ile kâleme alınmış divanından başka, Ankâyı Maşrık, Vâridat veya Makâlât adını taşıyan iki eseri daha vardır.

Gönül Hakkında Açıklama

**Mekândan mekânsız hem kan olan Gönül'dür
Zamansız hem zaman her an olan Gönül'dür
Gönül her an'da her tecelliyi devir eder, açıklar
Tefekkür halinin ortaya çıkışını sağlayan Gönül'dür.
Gönül feyz, ilham pınarlarının çıkış yeridir
Hakikat mülküne sultan, Gönül'dür
Gönül, bireyleri mana yolu ile birbirine bağlayandır
Böylece bir damlayı deniz eden Gönül'dür.
Bütün fikirleri, hisleri, aklı ve vehimleri
Çokça ortaya çıkaran hem can olan Gönül'dür.
Haşim'in suret görüntüsünün özü Gönül'dür.
Âlemlerin vücudunun özü İnsan Gönülü'dür.**

Açıklaması:

Bu nefeste Seyyid Haşim Hazretlerinin, ledüni manada gönülün tarifini yaptığını görüyoruz; şöyle ki, gönül mekândan da münezzeh, yani la mekân yani mekânsız bir öz, cevherdir. Yine de hal böyle iken, gönül diyince akla kalp gelir, kalp ki bir nokta olan fuad olarak tarif edilir ki, fuad; insanı meydana getiren embriyonun ilk hücrelidir.. İşte o kalp, yüce yaradanın iki kudret eli (celal ve cemal)'inde evrilir ve mekânsız ve zamansız bir devir halinde, her an'da, yani her bir nefes alışveriş aralığında, zamanlı ve zamansız ortaya çıkan her bir tecelliye yön verir. Böylece gönül, mekân ve mekânsızlık içinde, zamanın olmadığı an'da, ilahi seyrini zevkeder her daim. Gönül tefekkür eden ve de terki ve efrad edendir. Yani aşkı var eden, sevgi ile insanları birbirine bağlayan, damlayı denize kavuşturan kaynaktır. Gönül, zuhuratın yani âlemlerin bereket kaynağı, ortaya çıkış yeri, dolayısıyla hakikat mülkünün sultanıdır. Gönül, rahmani ve zulmani her bir düşünce, vehim, hayal ve fikirlerin mekânıdır. Böylece Sünnetullah'ın temeli ve çok büyük bir sanat eseridir, kâlem ile anlatılmayacak bir yapıya sahiptir insan gönlü. Bu kainatın gönlü ise varlıklar âleminin sultanı, insan-ı kamil yani Resulullah (a.s.)

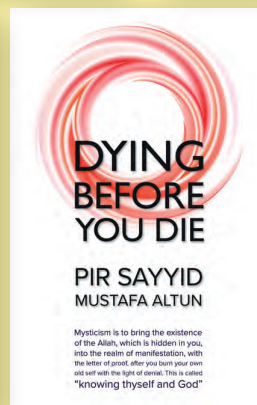
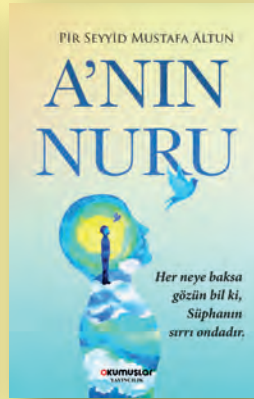
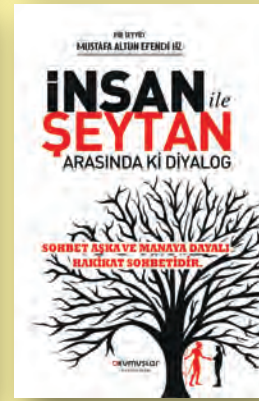
dır. Kuran-ı Kerim'de Tin Suresi bu hakikati anlatır:

“Vettiyni vezzeytünü ve turi siynine ve hazel beledil emiyni Lekad halaknel insane fiy ahseni takviymin sümme redednahü esfele safiliyne.”

Meali: “And olsun incire, zeytine, Sina dağına, bir de emin şehre (Mekke'ye) ki, biz gerçekten insanı en güzel biçimde yarattık. Sonra O'nu aşağıların aşağısına çevirdik.” Bu surede zeytin vahdeti, incir kesreti, Tur dağı ise gönlü ve emin belde de insan-ı kamili remz etmektedir. İşte hakikat yolcusunun amacı, o emin beldedeki Tur-i Sina'ya ulaşabilmek, yani insan-ı kamilin gönlüne girebilmek olmalıdır. Zira ancak bu şekilde en güzel surette yaratılarak, sonra aşağıların aşağısına tenezzül ile bu varlık âleminde halk olunan insan, yine geldiği yere, yani aslına dönebilir. Kâmil ve olgun bir insan olabilir.

*Bu bölüm, Üsküdarlı Seyyid Haşimî Mustafa hazretlerinin dîvanından Veli Yılmaz'ın günümüz Türkçesi ile sadeleştirerek yaptığı açıklamaları içeren bir bölüm olarak, Mustafa Altun'nun A'NIN NURU kitabından alınmıştır.

MUSTAFA ALTUN'UN ESERLERİ

maksaviks | kendinitani | knowthyself

www.maksav.org

Kitabın önsözünden yazarın diliyle;

Muhterem okurlarım, hakikate ermek sözcüğünden yola çıkarak, Allah'ın (yüce kudretin) ayetlerinden, “Size sizden yakınız” ifadesiyle Allah'ın gözetimi ve koruyuculuğu hükmünde olduğumuzu bağışlayan ve esirgeyen, Rahman ve Rahim ayetleriyle de bize mutlak ışık tutarak, yalnız olmadığımızı bize hatırlatmaktadır.

Akıl yoluyla hakikat kapısı olan gönül canibine, yani mukaddes vadiye indiğimizde, bizden bize kimin yakın, kimin uzak olduğunun farkına varabiliriz. Bu ise Kuran'ı Furkaniye'dir. Yani kendisi soyut alemden, somut aleme yani cehalet denen karanlıktan kurtulup, o karanlığı ilim ışığı ile aydınlatmaktır. Hakk ile batılın farkı böylece daha iyi anlaşılabilir olur. Hakikat sadece kafadaki akılla bulunabilseydi, Kuran'da şu ayet yerini bulmazdı

ZARİYAT 56

“Cinleri ve insanları yaratmamızdaki maksat bize ibadet etsinler içindir.”

Bu ayet nazil olunca, sahabede kuşku uyandı, Cenabı kainat efendimize sordular:

-Ya Rasullullah bu ayet bizim ibadetlerimizin eksik olduğu-nu mu bildiriyor? Efendimiz evet yanıtını verdiler. O zaman sahabe telaşa kapıldı:

-Bu ayet bize neyi emrediyor ya Rasullullah? Efendimizden yanıt:

-Siz Allah'ı bilin ve tevhit edin ki arif olasınız. Ve hakikat olana varasınız.

Kuran'da önemli yeri olan bu ayeti, peygamberimiz sahabeye tevhit zevkiyle anlattı. Demek ki sadece suret aklıyla Kuran'ın esrarı anlaşılır. Manada o akli Hakk dostlarına teslim edip, öze inerek hakikate varmaktır. Hadis olan (sonradan yaratılmış, yine yok olacak olan) akıl dünya nimetleriyle meşgul olandır. Bu nimetlerin içinde zahir ilimler ve diğer farklar vardır. Ahmet Yesevi Sultan hazretleri zahir ve batın akli yürüterek, hakikate varmıştır. Mevlana, Hacı Bektaşî Veli, Hacı Bayram Veli ve daha nice hazretler zahir akli kalıpsal görerek, bir yere varmadığı için kendileri manevi profesörler arayıp buldular. Peygamberimizden itibaren veliler vardı. Halen o veliler başka esma altında dolaşıp durmaktadırlar. İşte bu kitabı bir uyarı niteliğinde yazdım. ARA BUL hakikate var. Sizleri hayırlara vesile olan manevi düşünceye, huzuru ilahiye, esrarı Muhammedi ve ehl-i beyt'inin ashabının yoluna doğrudan Kurân'ın hakiki manasına davet eder, sevgilerimi sunarım.

SANAT PENCERESİNDEN

Resim Sanatında Suluboya Teknikleri
Ebru Sanatı ile Sudaki Reva

71
74

RESİM SANATINDA SULUBOYA TEKNİKLERİ

Kişinin kendini tanıması ve yeteneklerini, istidatı doğrultusunda açığa çıkarabilmesi için çok önemli bir araçtır sanat. Resim de sanatın çok önemli bir parçası olup, resim sanat eğitiminin yapı taşları aşağıda belirtildiği şekliyle özetlemektedir.

***Temel sanat eğitimi**

***Süsleme resmi**

***Moda resmi**

***Desen**

***Moda resmi giyim kalıp uygulama**

***Grafik**

Resim sanatının temeli olan temel sanat eğitimi içinde yer alan;

***Nokta-Çizgi**

***Işık Gölge**

***Açık Koyu**

***Renk bilgisi**

***Perspektif bilgilerini kullanarak**

***Karakalem teknikleri**

***Yağlı boya tekniği**

***Guaş boya tekniği**

***Suluboya tekniği**

***Dekoratif resim**

***Kumaş boyama teknikleri**

***Ahşap boya teknikleri**

***Batik teknikleri**

***Cam süsleme ve porselen boyama teknikleri**

***Tezhip**

***Ahşap Edirnekari**

***Camaltı tekniği**

***Stilistik teknik çizimleri**

gibi sanat dalları da özel çalışma alanlarını kapsamaktadır.

Bahsi geçen tekniklerle birçok proje üretilmiş olup, aşağıda isimleri geçen bu projelerden

bazıları da sanatçı tarafından Cumhurbaşkanlığı Külliyesi, Türkiye Büyük Millet Meclisi, çeşitli bakanlıklar ve çeşitli illerdeki farklı sergi salonlarında sergilenmiştir.

- Endemik Çiçekler
- Matrakçı Nasuh
- Anadolu Yıldızları ve Erenleri
- Selçuklu Mimarisinde Taç Kapılar
- Renk renk Anadolu Kütahya ili özellikleri ve kıyafetleri

Kişinin kendini tanıması, istidatları ve yeteneklerinin açığa çıkarılabilmesi açısından çok önemli bir farkındalıktır. Sanat yüce yaratıcının sanatı olup, bunu yarattıklarından zuhura çıkararak icra ettirmekte ve zevki

ilahiye mazhar kılmaktadır.

Sanatçı, kullanılan resim teknikleriyle, tarihi mimari eserlerde kullanılan taş işçilikleri, süslemeleri, çinicilik, duvar süslemeleri ve bunların üzerindeki motiferi stilize ve modernize ederek hazırlanan, süsleme desenlerini üreterek ve çeşitli zeminlerde boyayarak, çalışmalarına devam etmektedir. Sanatçı, dergimizin bu ilk sayısında, sanatını halen icra ettiği sulu boya tekniğinden bahsetmektedir.

Bu teknikte iyi bir başarı sağlamak için, öncelikle çalışmada seçilen suluboya kağıdının ve suluboya fırçasının ve kullanılan sulu boyanın taklitten uzak, kaliteli olması vurgulanarak teknik özellikleri üzerinde durulmuştur.

Teknik özellikleri;

-Üzerinde çalışılacak olan desen, kağıda resim olarak kurşun kalemle çizilir,

-Alanın büyüklüğüne göre fırça ya da süngerle kağıt ıslatılır,

-Kağıdın şeffaflığı açık renklerde hissedilir. Beyaz boya kullanılarak renkler açılmaz, renkler su ile açılarak boyanır.

-Çok açık renklerde, kağıdın beyazlığı kalır yani guaj boya gibi tam kapatıcı olarak boyanmaz, hızlı bir çalışmayı gerektirir.

-Sulu boya tekniğini çalışmaya başlayan kişi için, İlk etapta zorlansa da, çalıştıkça becerisinin artacağı ve kendini geliştirebilirse, çok zevk alarak sanatını icra edebileceği vurgulanmaktadır.

Suluboya tekniğini çalışmak isteyen herkese kolaylıklar dilerim.

Birgül KONYALI

EBRU SANATI İLE SUDAKİ REVA

“Ebru sanatı tıpkı yaratılışı anlatan hikaye gibidir. Dünyası tekne, özü bitki, rengi topraktan gelir. Yaratılış gibi Allah’ı hatırlatır bize.

Usta tekne başına her geçtiğinde cüzi iradesiyle şekillendirir, külli iradenin kâğıda çıkartılması için tevekkül eder. Bu tevekkül insanlara sabrı ve edebi öğretir.

Ebru ruhi ve fiziki çoğu durumdan etkilenir. Sakinlik, yumuşaklık, titizlik ister. Usta boyayı fırçasına aldığı anda sabırla tekne yüzeyine döker, döker, döker ve bekler, Yaradan ne nasip edecek diye.

Bugün nasipte ne var dedi usta. Hep bekledi...

Hep bekledi... Sabırla... Sabırla...

Ebru sanatı dünyada kişiye özgü tek sanattır. Kişi yaptığı eserin birebir aynısını bir daha asla yapamaz. Renk tonları, boyutları, çizgiler, en önemlisi nasip hiçbir zaman aynı olmaz. Usta

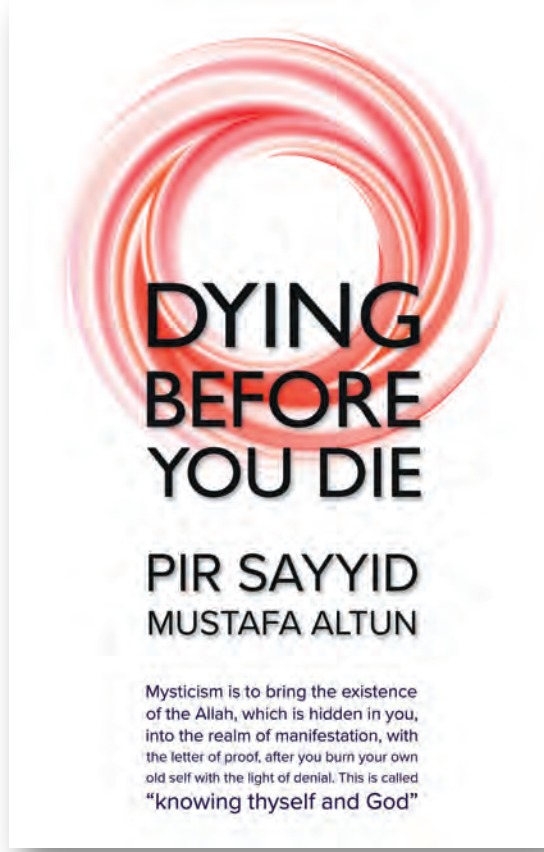
fırçayı her eline alıp boyayı tekne yüzeyine serptiğinde imzasını atmaktadır. Bir nevi parmak izi gibi düşünelim. Hiç kimsenin parmak izi diğerine benzemediği gibi tekneye düşen damlalar da birbirine benzememektedir.

Mevlana’nın dediği gibi “Mum olmak kolay değil, ışık saçmak için önce yanmak gerekir.” İşte Ebru sanatı da böyledir. Önce usta kendi yanacak, pişecek ki etrafındakilere de ışık saçabilsin. Fırçaya her vuruşta ruhun derinliklerine dokunabilsin ve anlatılmaz ummandaki huzuru bulabilsin, aşkı bulabilsin, Hu’ya ulaşabilsin...

Ebru gençlikte kötülüklerden koruyucu bir kalkandır, yaşlılıkta da salgın hastalıklardan koruyucu bir aşıdır. Mesleğiniz ne olursa olsun, meşrebiniz sanat olsun...”

Emine Firat Tuncer

“Allah’ın sanatı evren olup, en önemli eseri de insandır. Zira sanatını senin yüzünde toplamıştır. Hasılı bütün kainatı insanda toplayarak insanı kainatın özü yaptı. İşte küçük bir şey olduğunu düşünme. Şayet Allah ilminin tahsilini yaparsan büyük bir alem olduğunu anlarsın”

“The art of Allah is the universe and the most important creation of Him is human. Because Allah has gathered his art in your face. In short, he gathered the whole universe in human and made human the essence of the universe. Don’t think of yourself as a small thing. If you learn the wisdom of Allah, you will realize that you are a great realm”

meJamet yolu

Ocak 2023 | Sayı:1

